

Emil Hilje

Sveučilište u Zadru, Odjel za povijest umjetnosti

Arhivska građa o šibenskom slikaru i bilježniku Ivanu Vuliću (Ivanu de Lupisu)

Izvorni znanstveni rad – *Original scientific paper*

Primljen – *Received* 1. 7. 2019.

UDK 929Vulić, I.
929Lupis, I.

DOI 10.31664/ripu.2019.43.13

Sažetak

Šibenski slikar Ivan Vulić (Ivan de Lupis), koji je djelovao u prvoj trećini 16. stoljeća, bio je dosad potpuno nepoznat stručnoj javnosti. No arhivska građa otkriva zanimljivu i složenu ličnost, lokalnog majstora kojem slikarski zanat nije mogao osigurati prikladnu egzistenciju, pa je promijenio zanimanje i postao bilježnik, ali se nastavio baviti i slikarstvom. Između 1511. i 1524. godine zabilježen je njegov rad na pet slikarskih djela u Šibeniku: ormaru bratovštine mornara

sv. Nikole, pali za Vladana Rutčića iz Vrane, slici Bogorodice za Ivana Miloševića iz Zatona, oslikavanju kapele sv. Klare u crkvi sv. Frane te na oltarnoj pali i Gospinoj kapeli u crkvi sv. Marije od Kaštela. Premda niti jedno od navedenih djela nije sačuvano, već sami arhivski podaci svjedoče da je Ivan Vulić bio aktivan domaći slikar, jedan od posljednjih predstavnika "dalmatinske slikarske škole".

Ključne riječi: *Ivan Vulić (Ivan de Lupis), slikarstvo, Šibenik, 16. stoljeće, arhiv*

Arhivski podaci o dalmatinskim slikarima 14. i 15. stoljeća višestruko su istraživani i u najvećem dijelu publicirani,¹ pa temeljem njih raspoložemo brojnim spoznajama koje olakšavaju razumijevanje značenja i uloge pojedinih umjetnika u društvenim i likovnim kretanjima tog razdoblja, a često su poslužili i za pouzdanije utvrđivanje autorstva pojedinih djela ili opusa. No kada je u pitanju arhivska građa iz 16. stoljeća, situacija je, s izuzetkom Dubrovnika, bitno drukčija. Brojni majstori jedva da su poznati po imenu ili se za njih uopće ne zna, pa se stječe dojam da je i umjetnička produkcija u dalmatinskim komunama početkom 16. stoljeća, u teškim političkim i društvenim okolnostima, sasvim zamrla.

Podrobnije izučavanje šibenske arhivske građe iz prve trećine 16. stoljeća otkriva da umjetnička produkcija "dalmatinske slikarske škole"² nije prestala smrću Jurja Čulinovića, nego je, makar u znatno manjem obimu, nastavila zadovoljavati one skromne potrebe za slikarskim djelima koje su u tom vremenu ipak postojale. Kao jedan od najzanimljivijih dionika te likovne produkcije ističe se šibenski slikar Ivan Vulić (Ivan de Lupis), koji je široj stručnoj javnosti potpuno nepoznat, pa njegovo ime nije navedeno ni u jednom popisu dalmatinskih slikara. Na nekoliko podataka o slikarskoj djelatnosti šibenskog bilježnika Ivana de Lupisa upozorio me kolega

Kristijan Juran,³ a ciljano istraživanje arhivske građe otkrilo je pregršt podataka o njegovu životu i djelatnosti, pa i to da ga je moguće poistovjetiti sa slikarom Ivanom Vulićem koji je napustio svoje primarno zanimanje da bi postao bilježnik, pri čemu je latinizirao svoje prezime,⁴ ali se svejedno nastavio baviti slikarskim zanatom i preuzimati određene narudžbe.

Životni put i slikarsku djelatnost Ivana Vulića moguće je u arhivskoj građi pratiti od 1509. do 1531. godine. Pritom se, kao što je to uobičajeno u kompleksima arhivske građe, najveći dio dokumenata odnosi na različite privatne poslove ili pojavljivanja u ulozi svjedoka,⁵ a tek sasvim mali dio ima veze s umjetničkom djelatnošću. Ipak, nekolicina ugovora direktno vezanih uz slikarske radove svjedoči da se Ivan Vulić (de Lupis) tijekom cijelog tog razdoblja koliko-toliko kontinuirano bavio i slikarskim zanatom, pa se čini da je bio jedini ozbiljniji lokalni slikar u Šibeniku u prvoj trećini 16. stoljeća. Pored njega, u to se vrijeme kao slikari u Šibeniku spominju Ivan (Zanin, Zanon), sin slikara Mateja Tamburina,⁶ i Luka, sin Jurja Čulinovića,⁷ no zasad nema podataka o njihovom slikarskom djelovanju.

Ivan Vulić se prvi put spominje u šibenskoj arhivskoj građi 20. listopada 1509. godine, kada mu se krojač Grgur Radičić obvezao isplatiti miraz za svoju kćer Markezinu u iznosu od tristo libara.⁸ U tom dokumentu Vulić nije označen kao slikar,

nego jednostavno kao majstor, a svota upućuje na relativno skroman imovinski status supružnika. Dana 5. rujna 1511. godine izabrali su predstavnici bratovštine mornara sv. Nikole i slikar Ivan Vulić procjenitelje vrijednosti Ivanova slikarskog rada na »ormaru« rečene bratovštine.⁹ Jedan od izabranih procjenitelja bio je slikar Luka Čulinović, sin čuvenog slikara Jurja Čulinovića. Nažalost, dokument o procjeni nije sačuvan, pa je teško suditi o karakteru navedenoga slikarskog djela, ali riječ *armarium* upućuje na relativno skroman slikarski rad, koji se najvjerojatnije odnosio na okvir ili spremište za neku stariju štovanu sliku.¹⁰

Dana 16. veljače 1512. godine u kući slikara Ivana Vulića kod crkve sv. Katarine sklopljen je ugovor kojim Lucija, udovica Matejeva, prodaje mlinaru Antunu Milkoviću kuću kod crkve sv. Frane.¹¹ Sam Ivan se pak kao svjedok javlja u dvama dokumentima, datiranim 12. i 21. siječnja 1513. godine,¹² da bi 16. travnja iste godine Jakov Kosirić, u ime Vladana (Lancilaga) Rutčića iz Vrane, u skladu s presudom od 28. siječnja, isplatio slikaru dug od dvadeset četiri libre i četiri solda, kao ostatak iznosa od četrdeset osam libara i šest solada, za oslikavanje jedne pale.¹³ Cijena upućuje na nešto ozbiljniji slikarski rad, premda očito nije bila u pitanju raskošna, skupocjena pala, nego djelo najvjerojatnije namijenjeno privatnoj kapeli naručitelja, možda u nekoj od crkava u Vrani.¹⁴

Vulić se kao svjedok ponovno javlja 22. prosinca 1513. godine,¹⁵ a godinu dana poslije, 5. prosinca 1514. godine, na njegov je zahtjev pozvan Ivan Konstanca da otkupi iz zaloga vagu.¹⁶ Slikar se u svojstvu svjedoka ponovno javlja 7. veljače 1515. godine,¹⁷ a 13. travnja prodao je Ivanu Miloševiću iz Zatona sliku Bogorodice za osamnaest libara, s time da je kupac plati u tri rate po šest libara, na dan sv. Mihovila tekuće godine, te na isti dan 1516. i 1517. godine.¹⁸ Niska cijena slike upućuje na sasvim skroman rad, a otplata na tri godišnje rate i na skroman imovinski status kupca, koji je unatoč tome htio posjedovati Gospinu sliku.¹⁹

Tijekom 1516. godine Vulić se dva puta pojavio u ulozi svjedoka, 9. veljače i 4. rujna,²⁰ a 9. ožujka 1517. godine dao je Ivanu Draganoviću grobnicu u dvorištu crkve sv. Frane, koju mu je oporučno ostavila Lucija Drusinović.²¹ Ivan Vulić se kao svjedok ponovno javlja 11., 19., 20. i 21. ožujka.²² U dokumentima od 19. i 21. ožujka naveden je s oznakom *ser*, što upućuje na određeni pomak u njegovu imovinskom i društvenom statusu, a u tom drugom dokumentu naveden je kao Ivan pok. Lupa.²³ No prelazak na novo prezime nije se dogodio odjednom, pa se slikar Ivan Vulić pojavljuje kao svjedok u čitavome mnoštvu dokumenata iz prve polovine 1517. godine: 2. travnja (tri dokumenta),²⁴ 3. travnja (dva dokumenta),²⁵ 4. travnja,²⁶ 8. travnja (tri dokumenta),²⁷ 11. travnja (dva dokumenta),²⁸ 14. travnja,²⁹ 20. travnja,³⁰ 4. svibnja (dva dokumenta),³¹ 5. svibnja (dva dokumenta),³² 8. svibnja,³³ 9. svibnja,³⁴ 10. svibnja,³⁵ 11. svibnja (dva dokumenta),³⁶ 12. svibnja (dva dokumenta),³⁷ 19. svibnja,³⁸ 21. svibnja,³⁹ 23. svibnja,⁴⁰ 25. svibnja,⁴¹ 2. lipnja,⁴² 6. lipnja,⁴³ 15. lipnja (tri dokumenta),⁴⁴ 16. lipnja⁴⁵ i 20. lipnja.⁴⁶ Pritom su nam osobito zanimljivi dokumenti koji se odnose na protomajstora šibenske katedrale Bartula iz Mestre, onaj od 5. svibnja i onaj od 21. svibnja,⁴⁷ koji upućuju na to da su već tada postojale određene veze između dvojice majstora.⁴⁸

U dokumentima iz proljeća 1517. godine je dosljedno korištena inačica prezimena Vulić. Tek u jednom od njih, od 8. travnja, korištena je inačica *de Luppis*,⁴⁹ doslovno između drugih dvaju dokumenata sročeni istoga dana u kojima je također svjedočio, ali s inačicom prezimena Vulić, što prilično jasno ukazuje na to da su Vulić i Lupis ista osoba. Toliko učestalo, gotovo svakodnevno pojavljivanje u ulozi svjedoka, daleko je od uobičajenog,⁵⁰ pa je zacijelo vezano uz Vulićevo približavanje bilježničkim kancelarijama, možda čak i neku vrstu naukovanja kod bilježnika Martina de Campellisa. Pritom je znakovito i to da se uz njegovo ime sve češće pojavljuje oznaka *ser*, a nakon triju dokumenata od 2. travnja gotovo sasvim se prestaje koristiti oznaka *pictor*.

Sličnu učestalost pojavljivanja u svojstvu svjedoka nalazimo i tijekom sljedećeg mjeseca: 5. srpnja,⁵¹ 6. srpnja,⁵² 12. srpnja (dva dokumenta),⁵³ 17. srpnja⁵⁴ i 28. srpnja.⁵⁵ Dana 1. kolovoza Vulić se još jednom bilježi u ulozi svjedoka,⁵⁶ a istog je dana imenovao za zastupnika Mihovila Jakovljeva da od njegovog svekra, krojača Grgura Radičića, preuzme devedeset šest libara, kao ostatak miraza njegove žene Markezine, kćeri rečenog Grgura.⁵⁷ Nakon toga Ivan se i dalje javlja u ulozi svjedoka, ali ni izbliza tako učestalo, a prezime Vulić počinje se polako zamjenjivati prezimenom de Lupis. Krajem 1517. godine pojavio se kao svjedok 10. studenog,⁵⁸ 14. studenog,⁵⁹ 15. prosinca⁶⁰ i 19. prosinca,⁶¹ a početkom 1518. godine u istom svojstvu 28. siječnja,⁶² 1. veljače,⁶³ 3. veljače⁶⁴ i 26. ožujka.⁶⁵

Dana 19. kolovoza 1518. godine Ivan se opet pojavio u ulozi svjedoka, ali sada po prvi put kao bilježnik Ivan de Lupis.⁶⁶ Ponovno se u svojstvu svjedoka javlja 23. kolovoza⁶⁷ i 15. prosinca iste godine,⁶⁸ a 15. siječnja 1519. godine u istom svojstvu, ali naveden kao bilježnik Ivan Vulić,⁶⁹ što otklanja moguće dvojbe o tome da je u pitanju ista osoba. Ponovno se, kao bilježnik Ivan de Lupis, pojavio u svojstvu svjedoka 19. siječnja,⁷⁰ a u dokumentu od 30. siječnja naveden je kao kancelar sudbenog dvora za građanske sporove.⁷¹

U dokumentima koji slijede prezime Vulić se sve više gubi iz upotrebe, pa je očito da je Ivan, sada kao službena osoba, prigrlio latiniziranu inačicu svog prezimena. Tijekom 1519. pojavio se kao svjedok 3. ožujka,⁷² 17. ožujka,⁷³ 4. travnja⁷⁴ i 12. travnja,⁷⁵ a 9. rujna izjavio je Petar Naredinić da je dužan kancelaru Ivanu de Lupisu trinaest libara za neke ispise, te mu u ime tog duga ustupa zadužnicu zakupnika svoje peći Mateja Vitkovića.⁷⁶ Navedeni dokument otkriva da je za Ivana bilježnička djelatnost postala osnovni izvor prihoda, ali i to da se upustio u baratanje zadužnicama (mjenicama), što će se nastaviti i tijekom sljedećih godina.

Dana 3. studenog 1519. godine Ivan je kupio kuću od braće Nikole i Jurja Draganića (Draganis), za cijenu od sto devedeset libara, od čega je šezdeset isplatio 23. siječnja 1520. godine, a na preostalih sto trideset izdao zadužnicu.⁷⁷ Dana 20. ožujka iste godine pojavio se kao svjedok,⁷⁸ a 22. svibnja je na njegov zahtjev, na ime duga od devedeset šest libara, to jest dijela miraza njegove žene Markezine, a u skladu s presudom od 18. siječnja, stavljena na dražbu kućica njegova svekra Grgura Radičića u predjelu crkve sv. Katarine. Kupio ju je sam Ivan Vulić. Pritom je spomenuta i kupovina kuće u predjelu crkve sv. Grgura za sto devedeset libara, očito one

što ju je Ivan kupio od braće Draganić. Dana 1. ožujka 1523. godine Vulić je prava na rečenu kućicu prepustio Grgurovu sinu Mateju Radičiću, za ukupnu cijenu od sto i dvije libre.⁷⁹

Dana 28. srpnja 1520. godine uzeo je slikar Ivan de Lupis za svoga zastupnika pomorca Andriju Ostojića da od Stjepana i njegove žene Jure iz Korčule, stanovnika Vieste, preuzme neke stvari, između ostalog i slikano raspelo, te također neke stvari od gospođe Masselle i Mateja Marinova.⁸⁰ U tom dokumentu, u kojem se spominje i slikarski rad, Ivan je naveden kao *magister* i *pictor*, a na margini kao *ser*. Dana 3. listopada iste godine Ivan se pojavio u svojstvu svjedoka,⁸¹ zatim ponovno 22. i 28. veljače 1521. godine,⁸² a 5. svibnja i 5. srpnja naveden je u popisu dužnika Ivana Zilića, s dugom od jedne libre i šest solada.⁸³ Ponovno se kao svjedok pojavio 26. listopada iste godine,⁸⁴ 12. studenog izabrao ga je za zastupnika brat njegove žene, krojač Matej Radičić,⁸⁵ a 24. prosinca se dvaput pojavio u svojstvu svjedoka.⁸⁶

Kao svjedok Ivan je zabilježen 4. i 21. siječnja 1522. godine,⁸⁷ a 23. siječnja Ivan izjavljuje da je Nikoli Draganiću dužan pedeset šest libara kao ostatak kupovine za kuću. To je dugovanje preneseno na protomajstora katedrale Bartula iz Mestre, kojem se Vulić obvezuje isplatiti trideset sedam libara u roku od mjesec dana, a preostalih devetnaest do blagdana Uzašašća.⁸⁸ Ovakva vrsta poslovanja još jednom upućuje na neku vrstu povezanosti između Ivana Vulića i Bartula iz Mestre. Ivan se ponovno u svojstvu svjedoka pojavio 30. siječnja, 27. veljače i 29. ožujka.⁸⁹

Dana 12. svibnja iste godine obvezao se bilježnik Ivan de Lupis Nikoli Difniku, gvardijanu samostana sv. Frane u Šibeniku i Petru Mišiću, prokuratoru gradnje crkve sv. Frane, da će do konca rujna oslikati oltar, to jest kapelu sv. Klare u crkvi sv. Frane, s tri prizora iz priča o sv. Klari (*Poništenje zaruka sv. Klare, Sv. Klara odbija Saracene od Assisija, Kanonizacija sv. Klare*), za cijenu od stotinu libara, koji mu trebaju biti isplaćeni temeljem oporuke Stančice Strizoević, načinjene još 2. veljače 1450. godine.⁹⁰ Očito je Ivan bio uvjeren u mogućnost da navedenu sumu naplati od izvršitelja oporuke i nakon više od sedamdeset godina. Zanimljivo je da u tom dokumentu, premda se izravno odnosi na slikarski rad, Ivan uopće nije naveden kao slikar, nego kao bilježnik, ali je ugovoreno da, u slučaju da ne dovrši posao, naručitelji mogu na njegov trošak angažirati drugog slikara.

Dana 17. lipnja iste godine Ivan je prodao neku sol Alojziju Sergiju,⁹¹ 27. rujna se još jednom pojavio kao svjedok,⁹² a 22. listopada je kao službena osoba bio zadužen za promjenu ugovora između majstora Mihovila Lukačića i njegove žene Magdalene.⁹³

Dana 14. siječnja 1523. godine izjavio je protomajstor šibenske katedrale Bartul iz Mestre da mu je bilježnik Ivan de Lupis isplatio dug od pedeset šest libara, preuzet od Nikole Draganića temeljem ugovora koji je sročio bilježnik Lovre Butrisić 23. siječnja 1522. godine,⁹⁴ i to petnaest libara u novcu, a ostatak vrijednosti u suknu. Kao svjedok u tom je dokumentu zabilježen Pavao Ursini, sin Jurja Dalmatinca.⁹⁵ Dana 21. siječnja iste godine Ivan je tužio Jurja Simeonisa,⁹⁶ a 2. veljače spominju se spisi bilježnika Lovre Butrisića, pohranjeni kod bilježnika Ivana de Lupisa.⁹⁷ Čini se da po-

traživanja koja je od Ivana imao Bartul iz Mestre nisu bila u cijelosti raščišćena, jer je 31. kolovoza Ivan Tavilić, sudac velike kurije, odredio da Ivan de Lupis u roku od tri mjeseca isplati protomajstoru šibenske katedrale Bartulu iz Mestre sedamnaest libara, vezano uz nalog Nikole Draganića, a putem potraživanja koja rečeni Ivan ima prema Konzulu de Mercantisu.⁹⁸ I ponovno, umjesto novca, kao platežno se sredstvo koriste zadužnice.

Do konca 1523. godine Ivan se još dva puta pojavio u ulozi svjedoka, 6. listopada i 20. studenog,⁹⁹ a 2. travnja 1524. godine su Ivan i njegova sestra Magdalena, u svoje ime te u ime svog brata Frane, sestre Margarite i majke Katarine, prodali vinograd u Dubravi.¹⁰⁰ Dana 9. lipnja iste godine Ivan još jednom svjedoči,¹⁰¹ a 6. rujna izjavljuje da je dužan Frani Ljubiću dvadeset i četiri dukata za neke stvari. Dug je isplaćen već 20. rujna.¹⁰²

Dana 8. prosinca 1524. godine Ivan de Lupis obvezao se svećeniku Petru de Saracenisu, rektoru crkve sv. Marije u šibenskom kaštelu i Nikoli Difniku, zastupniku rečene crkve, da će o svom trošku za Gospinu kapelu naslikati oltarnu palu s prikazom Bogorodice s Djetetom u sredini te likovima sv. Ivana Evanđelista i sv. Andrije s desne, a sv. Šimuna i sv. Nikole s lijeve strane. Na gornjem dijelu pale obvezao se naslikati prizor Navještenja, a na krilima lik sv. Pavla s lijeve i sv. Jeronima s desne strane. Također se obvezao načiniti četiri »kvadra« za strop, četiri evanđelista s pozlaćenim aureolama, te obojati četiri svijetnjaka. Sav je posao trebao biti dovršen do konca svibnja, a ugovorena je cijena od dvadeset šest dukata, koje je rečenoj crkvi bio dužan Toma Nikolin Tavilić.¹⁰³ Ponovno, kao i u ugovoru za oslikavanje kapele u franjevačkoj crkvi, Ivan umjesto gotovog novca prihvaća zadužnicu, pa se čini da je posjedovao određenu sigurnost u utjerivanju dugova, to jest pretvaranja mjenica u gotov novac, dok su s druge strane naručitelji, umjesto da se na sudu spore s dužnicima, te mjenice pretvarali u slikarske radove. To poslovanje sa zadužnicama potvrđuje i dokument od 18. siječnja 1525. godine, kada je Dominik de Hendricis dao Ivanu zadužnicu prema izvršiteljima oporuke zidara Nikole Magnića u vrijednosti dvadeset šest libara i četiri solda, temeljem presude od 17. prosinca 1498. godine, a na ime trećine duga od trideset libara i osamnaest solada, u skladu s presudom od 7. lipnja 1524. godine.¹⁰⁴ A način na koji su se dugovi rješavali oslikava ugovor od 3. travnja 1525. godine, kojim Toma Nikolin Tavilić prodaje bilježniku Ivanu de Lupisu zemljište za osamdeset pet libara, dva solda i šest parvula, čime je podmirio dug prema zastupnicima crkve sv. Marije od Kaštela.¹⁰⁵

Dana 10. kolovoza 1525. godine Ivan je još jednom svjedočio,¹⁰⁶ a 11. kolovoza izjavio da je dužan Ivanu Nigojeviću dvadeset sedam libara i sedam solada, koje se obvezuje isplatiti do konca siječnja iduće godine, no opet na prilično kompliciran način, koji uključuje i moguću prodaju zemljišta u Podhumu.¹⁰⁷ Opet se kao svjedok pojavio 15. rujna,¹⁰⁸ a 7. studenog je zamijenio svoj vinograd za jednako velik vinograd Kristofora Kosirića u Srimi,¹⁰⁹ da bi taj koji je dobio u zamjenu već isti dan prodao Mihovilu Kreljiću.¹¹⁰

Ivan se u svojstvu svjedoka pojavio 23. veljače, 31. ožujka i 8. svibnja 1526.,¹¹¹ a 2. kolovoza iste godine svećenik Matej

Martinović, kapelan ninskog biskupa Jakova Difnika, predaje Ivanu, kao kancelaru šibenske biskupije, sve spise vezane uz spor sa svećenikom Matejem Vukovićem oko plebanata crkve Sv. Križa u Vodicama.¹¹² Dana 11. rujna iste godine Ivan je ponovno svjedočio, pri čemu je navedeno da je bilježnik i kancelar biskupijske kurije.¹¹³ U svojstvu svjedoka Ivan se ponovno pojavio 16. rujna, i 12. listopada iste godine,¹¹⁴ a zatim 12. ožujka i 9. travnja 1527. godine.¹¹⁵

Dana 18. lipnja 1527. godine prodani su na dražbi tereni u selu Slivno da bi se podmirio dug pokojnog Ivana Nikolina Tavlića prema pokojnom Vuli, ocu Ivana Vulića, temeljem presude od 30. kolovoza 1513. godine.¹¹⁶ Iz toga je dokumenta vidljivo da je prezime Vulić patronimik, izveden iz imena (nadimka) Ivanova oca.¹¹⁷

Dana 17. srpnja iste godine na Ivanov je zahtjev – temeljem prava koje je dobio od samostana sv. Frane u Šibeniku na trideset tri libre, šest solada i četiri parvula, kao trećine duga od stotinu libara – stavljen na dražbu posjed nasljednika Stančice Strizić, pa je 14. studenog Ivan primio isplatu.¹¹⁸ Očito je, dakle, da nasljednici nisu uspjeli namiriti cjelokupnu svotu od stotinu libara, na koju ih je obvezivala oporuka načinjena u korist crkve sv. Frane, pa je trećinu tog iznosa trebalo utjerati stavljanjem na dražbu dijela pokojničkih posjeda. To donekle ocrta način na koji je Ivan uspijeva naplatiti razna potraživanja. A da je u takvoj vrsti poslova bio vješt potvrđuje i dokument od 28. rujna 1527. godine, kojim je klesar Jakov, protomajstor gradnje katedrale,¹¹⁹ predao bilježniku Ivanu de Lupisu prava koja je dobio temeljem oporuke Jurja de Indricisa, te ga imenovao svojim zastupnikom za povrat tih prava od uzurpatora.¹²⁰ Čini se da je i Jakov, s čijim je ocem Bartulom Ivan više puta poslovao, imao povjerenja u njegove poslovne sposobnosti.

Dana 15. listopada iste godine Ivan je, zajedno s Franom Tiskovićem, uzeo u trogodišnji zakup urod s posjeda Nikole Draganića, za cijenu od pedeset dukata godišnje. Svota za 1528. godinu plaćena je 21. veljače 1529., a 19. svibnja 1530. godine isplaćeno je još trideset i pet dukata.¹²¹

No, izgleda da Ivan nije na vrijeme izvršio obvezu oslikavanja prizora iz života sv. Klare u crkvi sv. Frane, pa je 6. studenog 1527. godine donesena presuda u sporu nasljednika Petra Jurića i slikara Ivana Vulića u vezi oslikavanja rečene kapele. Određeno je da slikar u roku od godine dana izvrši preuzetu obvezu, a u protivnom da podmiri troškove angažiranja drugog majstora.¹²² Vrijedi uočiti da je Ivan u ovom dokumentu naveden kao »majstor Ivan Vulić, slikar«, što nedvojbeno potvrđuje identifikaciju, jer je taj slikarski posao naručen od Ivana de Lupisa.

Dana 8. studenog iste godine Ivan se još jednom pojavio kao svjedok,¹²³ a 18. studenog spominje se u oštećenom dokumentu iz kojeg je vidljivo tek to da je podigao tužbu protiv Jurja Sergija, na koju je, čini se, odgovoreno protutužbom.¹²⁴ Dana 19. studenog Ivan je još jednom svjedočio, a 26. studenog donesena je presuda u sporu s Jurjem Sergijem, koji je osuđen da iz ostavštine svog oca Alojzija isplati Ivanu dvadeset tri dukata za neku sol, prema ispravi od 17. lipnja 1522. godine.¹²⁵ Dana 4. prosinca 1527. godine Ivan Vulić,

Jakov iz Mestre i Katarina Skabinić sporili su se s Jakovom Kosirićem.¹²⁶

Dana 1. veljače 1528. godine Ivan je još jednom svjedočio,¹²⁷ a 8. veljače izabrao za zastupnika Nikolu Difnika, za utjerivanje duga od dvadeset tri dukata od izvršitelja oporuke Alojzija Sergija.¹²⁸ Dana 27. veljače iste godine Ivana je tužio Frane Sajnović,¹²⁹ 5. ožujka tužio ga je Frane Tolić,¹³⁰ a 3. svibnja spomenut je u podjeli nekih dobara s Ivanom Slivosićem.¹³¹ Dana 5. svibnja još je jednom svjedočio,¹³² a 3. lipnja donesena je presuda u sporu s Ivanom Slivosićem.¹³³ Ivan de Lupis javlja se u svojstvu svjedoka 23., 26. i 27. lipnja,¹³⁴ 30. lipnja Ivan se još jednom spominje u nekom sporu,¹³⁵ a zatim se ponovno javlja kao svjedok 17. i 25. srpnja.¹³⁶ Dana 18. kolovoza 1528. godine bio je prisutan kod sklapanja pomirbe Petra Sankovića i Ivana Hromčića,¹³⁷ a isti je dan kupio neka zemljišta u Vodicama. U potonjem je dokumentu kao svjedok zabilježen protomajstor Jakov (Bartulov iz Mestre).¹³⁸ U svojstvu svjedoka Ivan se pojavio 27. kolovoza i 10. rujna iste godine,¹³⁹ a 16. rujna pozvan je na zahtjev Saracena de Saracena da otkupi iz zaloga svileni pojas ukrašen srebrom.¹⁴⁰ Do konca godine Ivan se pojavljivao isključivo u svojstvu svjedoka: 6. i 7. studenog,¹⁴¹ zatim između 13. i 16. studenog,¹⁴² te ponovno 27. i 30. studenog.¹⁴³

U istom svojstvu Ivan se pojavio 4. veljače 1529. godine,¹⁴⁴ a 14. veljače raščistio je račune i međusobna potraživanja s Kristoforom Kosirićem.¹⁴⁵ Zatim se ponovno kao svjedok javlja 17. veljače,¹⁴⁶ 4. i 7. ožujka,¹⁴⁷ 19. travnja i 10. svibnja.¹⁴⁸ Dana 29. svibnja su mu skrbnici maloljetnog sina pokojnog Alojzija Sergija, u skladu s presudom od 26. studenog 1527. godine, priznali dug od 23 libre, te imenovali zastupnikom u svrhu utjerivanja ostatka duga od mletačkog patricija Danijela Maura.¹⁴⁹ Nakon toga se Ivan pojavio u svojstvu svjedoka 27. lipnja,¹⁵⁰ 4. srpnja,¹⁵¹ 8., 9. i 25. kolovoza,¹⁵² 30. rujna,¹⁵³ te 17. i 18. listopada,¹⁵⁴ a 27. listopada imenovao ga je Ivan del Proto svojim zastupnikom, da ga zastupa u Veneciji.¹⁵⁵ Također, 2. studenog iste godine Ivana su izabrali suci bratovštine sv. Marka za svog zastupnika u sporu sa svećenikom Nikolom Lukočićem.¹⁵⁶

Dana 31. siječnja 1530. godine Ivan je još jednom svjedočio,¹⁵⁷ 7. veljače je kupio za trideset dukata vinograd,¹⁵⁸ a 14. veljače dao vinograd u Dubravi (zacijelo taj isti) u zakup na dvadeset godina.¹⁵⁹ Nakon toga se tijekom te godine često pojavljivao u svojstvu svjedoka: 17. i 20. veljače,¹⁶⁰ 4., 15. i 16. ožujka,¹⁶¹ 7., 19. i 20. travnja,¹⁶² 26. srpnja,¹⁶³ 25. studenog¹⁶⁴ i 1. prosinca.¹⁶⁵ Dana 13. prosinca iste godine isplatili su Frane Tisković i Ivan de Lupis Nikoli Draganiću petnaest dukata, kao dio cijene zakupa uroda, temeljem ugovora od 19. svibnja 1530. i 15. listopada 1527. godine. Na margini je zabilježeno poravnanje od 29. svibnja 1531. godine.¹⁶⁶

Dana 30. siječnja 1531. godine Ivan se još jednom pojavio u ulozi svjedoka,¹⁶⁷ 6. veljače je dao u zakup Jeronimu Teodoziju vinograd koji su oštetile životinje, u zamjenu za prava nad zemljištem kojeg je vlasnik rečeni Jeronim,¹⁶⁸ a 7. veljače je kupio neki posjed na Prviću.¹⁶⁹ Nekoliko dana poslije primio je Matej Juranović sa Zlarina od bilježnika Ivana de Lupisa i Ivane Radičić, redovnice u samostanu sv. Katarine, miraz za svoju ženu Nikolotu, nećakinju rečene Ivane.¹⁷⁰ Dana 13. veljače opet je svjedočio,¹⁷¹ a u istom se svojstvu pojavio i 17.

ožujka 1531. godine, ovaj put u društvu s Jakovom Ursinijem, unukom Jurja Dalmatinca,¹⁷² što je ujedno i posljednji zasad poznati dokument u kojem se spominje živ.¹⁷³

Nakon smrti Ivanovo se ime i dalje pojavljuje u arhivskim spisima, uglavnom kada se spominju dokumenti koje je sročio kao bilježnik. Od tih je dokumenata zanimljiv onaj od 22. veljače 1532. godine, u kojem je navedeno da zbog nemara pokojnog bilježnika Ivana de Lupisa nije zabilježena podjela dobara Urše i Klare de Andreis.¹⁷⁴ Iz toga se može zaključiti da je Ivan umro između svibnja 1531. i veljače 1532. godine, razmjerno mlad, vjerojatno u dobi između četrdeset i pedeset godina.

Od dokumenata u kojima se Ivan spominje nakon smrti izdvojiti ćemo onaj od 4. siječnja 1533. godine, kada je Margarita, udovica bilježnika Ivana de Lupisa, podigla deset dukata koje je u ime njenoga pokojnog muža u općinskoj kancelariji položio svećenik Petar Rankulin, kao dio cijene za vinograd na Prviću, kupljen od Paule, kćeri bilježnika Martina de Zampellisa, 3. veljače 1531. godine. Čini se da rečena prodaja nije bila sasvim propisno provedena, jer se spominje da je isplata kupovnine od trideset dukata u spisima Ivana de Lupisa bila navedena fiktivno.¹⁷⁵ Vrijedi spomenuti i dokument od 25. travnja 1536. godine kada je Margarita Vulić, udovica slikara i bilježnika Ivana Lupija, primila deset dukata koje joj je oporučno ostavila Margarita Sporčić.¹⁷⁶ Činjenica da je Margarita na margini dokumenta navedena s prezimenom Vulić, a u tekstu dokumenta kao udovica Ivana Lupija,¹⁷⁷ svjedoči da su se obje varijante Ivanova prezimena nastavile koristiti sve do njegove smrti. A da s Ivanovim bilježničkim poslovanjem nije sve savršeno funkcioniralo svjedoči i dokument od 9. srpnja 1559. godine, u kojem braća Dragojević, u sklopu nekoga svog zahtjeva navode razne isprave, između ostalog i dva sudska spisa od 4. i 8. srpnja 1531. godine vezana uz ispitivanje i osudu Ivana Vulića zbog krivotvorenja.¹⁷⁸

Ukupna količina dokumenata koji se odnose na slikara i bilježnika Ivana Vulića (de Lupisa) relativno je velika i može dosta dobro poslužiti u procesu rekonstrukcije njegova životnog puta i profesionalne djelatnosti. Ipak, na ovom mjestu najviše nas zanimaju sačuvani podaci o slikarskoj djelatnosti.

Tijekom nešto više od četvrt stoljeća zabilježeno je ukupno pet Ivanovih slikarskih angažmana: izrada slike za bratovštinu mornara sv. Nikole (1511.), pale za Vladana Rutčića iz Vrane (1513.) i slike za Ivana Miloševića iz Zatona (1515.),

oslikavanje oltara kapele sv. Klare u crkvi sv. Frane (1522.) te izrada slike i oslikavanje svoda u kapeli crkve sv. Marije od Kaštela (1524.). U prvi mah se ne čini mnogo. No, za usporedbu, daleko poznatiji dalmatinski slikari nemaju puno više arhivski posvjedočenih narudžbi: Nikola Vladanov sedam,¹⁷⁹ Ivan Petrov iz Milana pet,¹⁸⁰ a Dujam Marinov Vučković četiri.¹⁸¹ Tek najznačajniji dalmatinski gotički slikari imaju znatno više arhivski potvrđenih narudžbi ili potpisanih radova: Menegelo Ivanov de Canali šesnaest,¹⁸² a Blaž Jurjev Trogirani devet.¹⁸³ Dakako, malo je vjerojatno da je ukupna slikarska djelatnost Ivana Vulića bila tako razvijena kao ona spomenutih majstora, no možda će, kao i u njihovom slučaju, navedene arhivske vijesti u budućnosti otvoriti mogućnost za konkretniju identifikaciju eventualnog opusa.

Ivan Vulić (Ivan de Lupis) po mnogočemu je složena ličnost. Kao temeljni problem u bilo kakvim pokušajima identifikacije njegove djelatnosti, pa i slikarskog opusa postavlja se pitanje njegova školovanja, kako onog koje mu je omogućilo bavljenje slikarskim zanatom, tako i onog koje mu je otvorilo put u karijeru bilježnika. Također, unatoč brojnim arhivskim podacima, zasad nije moguće Ivana Vulića dovesti u vezu s nekim sačuvanim slikarskim djelom. Međutim, u šibenskoj slikarskoj baštini postoji nekolicina djela iz prve polovine 16. stoljeća, koja je moguće okarakterizirati kao proizvode lokalnih majstora skromnijih dometa,¹⁸⁴ a to je otprilike kategorija u koju bi se, po onome što znamo o njemu, mogao svrstati Ivan Vulić.

Možda sva navedena količina arhivskih vijesti i nije sasvim neophodna za poznavanje umjetničke djelatnosti Ivana Vulića, ali tek kao cjelina oslikava ne samo njegov životni put, nego i opću kulturnu klimu Šibenika i okolnog kraja u iznimno teškim povijesnim prilikama prve trećine 16. stoljeća, kada se u prvi mah doista činilo da muze šute dok oružje govori, ali ipak, ili možda i usprkos tome, slikarska produkcija nije sasvim zamrla. I premda očito u Šibeniku nije bilo dovoljno posla za profesionalnog slikara koji bi živio samo od svoga zanata, svejedno je postojala potreba za slikarskim djelima, makar i onima skromnijima. U tom kontekstu Ivanov životni i umjetnički put omogućava bolje sagledavanje i razumijevanje kulturnoga i likovnog ambijenta Šibenika u kojem je, u možda najtežim prilikama u njegovoj povijesti, uspješno dovršena gradnja katedrale,¹⁸⁵ ostvareni najambiciozniji graditeljski poduhvati u onodobnoj Dalmaciji (gradnja Lože i utvrde sv. Nikole),¹⁸⁶ ali i održala živom potreba za novim slikarskim djelima.¹⁸⁷

Prilog: dokumenti**1.**

1511., 5. IX. – U Šibeniku. Predstavnicima bratovštine mornara sv. Nikole i slikar Ivan Vulić biraju procjenitelje vrijednosti Ivanova slikarskog rada na ormaru rečene bratovštine. (oštećeno)

Die veneris 5 mensis septembris 1511, indictione (XIII^a).

(in margine:) *Electio examinators (scole Sancti Nicolai) marinarios et (magistri) Ioanni Vulich.*

Actum Sibenici in cancellaria comunis, presentibus ser Iacobo Camenarich et ser Iacobo Cagnasouich ciuibus Sibenici testibus uocatis et rogatis. Ibiq; Antonius Lucich et Martinus Chrelich naute de Sibenico tamquam iudices et Ioannes Cralich superior scole Sancti Nicolai marinarios nomine eiusdem scole ex vna et magister Ioannes Vulich pictor de Sibenico nomine proprio ex altera, pro uidendo et apriando (?) laboreria et opus picture per ipsum magistrum Ioannem (facte) absque declaratione pretii siue mercedis super uno armario (dicte) scole, quam picturam (predictus) magister Ioannes promisit manutenere bene et sufficiente et si defecerit modo quocumque (tunc) ipse Ioannes omnibus suis sumptibus et heredum suorum reficere (debere suprascriptam) picturam, vnanimiter et concorditer elegerunt dominum presbiterum (dvije riječi oštećene) Rebich, fratrem ... et (magistrum) Lucam Chiulinouich ad examinandum dictum laborerium et declarando (pretium) ... aut maiorem partem ... partes promiserunt stare, parere, attendere (et obseruare) nec contrafacere per se uel alios, sub pena quarti pluris dicte (examinationis) et obligatione omnium suorum et dicte scole bonorum presentium (et futurorum).

(DAZd, ŠNA, Kut. 28/II, Lovrinac Butrisić, Sv. 30/II d, fol. 59^r–60)

2.

1513., 16. IV. – U Šibeniku. Jakov Kosirić, u ime Vladana (Lancilaga) Rutčića iz Vrane, isplaćuje slikaru Ivanu Vuliću novac za dio rada na nekoj pali, a u skladu s presudom od 28. siječnja 1513. godine.

Die sabbati XVI° mensis aprilis 1513, indictione prima.

(in margine:) *Promissio et creditum magistri Ioannis Uulich pictoris.*

Et quietatio ser Lancilagi Rutcich.

Actum Sibenici in apoteca mei infrascripti notarii, presentibus Petro Stancich et Iurano Petrouich de Sibenico testibus vocatis specialiter atque rogatis.

Ibiq; quia magister Ioannes Uulich pictor ciuis Sibenici habere debet a ser Lancilago Rutcich de la Vrana L viginti quinque s 4 paruorum uigore termini logie contra eum lati per magnificum regimen Sibenicensi sub die 28 mensis ianuarii 1513, occasione residui mercedis picture vnus palle uel ut in eo et libras viginti tres soldos 2 paruorum pro expensis inde sequitis et in dicta causa factis et taxatis sub die 25 mensis februarii 1513, et ut magister Ioannes habeat mercedem suam,

ideo ser Iacobus Cossirich ciuis Sibenici asertus nuntius prefati ser Lancilagi ex vna et dictus magister Ioannes suo nomine ex altera ad infrascriptam deuenerunt conuentionem, videlicet quod dictus magister Ioannes tam pro mercede sua quam pro predictis expensis solum habeat librarum quadraginta quatuor soldorum 10 paruorum non obstante pro summa predicta ascendit ad summam L 48 s 6 paruorum, quia dictus magister Ioannes L 4 paruorum remisit et remittit eidem ser Lancilago pro eo dictus ser Iacobo stipulanti etiam hic deest suprascriptis expensas taxatis ut supra, quare prefatus magister Ioannes sponte per se suosque heredes fecit antedicto ser Lancilago pro eo dicto ser Iacobo et pro eorum heredibus stipulanti finem, quietationem et pactum de vterius non petendo neque ab aliquo alio petendo promittendo suprascriptas L 48 s 6 paruorum quas dixit contentus et confessus fuit se habuisse et recepisse a prefato ser Iacobo dantes de suis propriis pecuniis pro dicto tamen ser Lancilago, computatis tamen dictas L 4 remissis ut supra, exceptioni non numerate sibi pecunie et omni alii legum et iure auxilio renuntians. Hoc tamen pacto inter eos quibus supra nominibus acto et stipulato ac conuento quod si prefatus ser Lancilago de presenti contractu non contentaret quod ex tunc presens contractus sit nullus nullius quam roboris et momenti partibus in pristinum reuertentibus. Et sic dictus magister Ioannes ibidem coram prefatis testibus et me notario infrascripto tradidit suprascripto ser Iacobo suprascriptas scripturas terminii logie et expensarum non tamen incisas neque in aliquo viciatus. Que omnia suprascripta dicte partes suprascriptis nominibus promiserunt sibi ad inuicem habere firma et rata, sub pena 4^{ti} et refectione omnium damnorum, expensarum et interesse litis et extra, et sub obligatione suorum omnium bonorum presentium et futurorum, suprascriptis tamen firmis manentibus.

(DAZd, ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VI d, fol. 61–61^r)

3.

1515., 13. IV. – U Šibeniku. Slikar Ivan Vulić prodaje Ivanu Miloševiću iz Zatona sliku Bogorodice za osamnaest libara, s time da je plati u tri obroka po šest libara, na dan sv. Mihovila tekuće godine, te na isti dan 1516. i 1517. godine.

1515, die 13 aprilis, indictione III^a.

(in margine:) *Creditum magistri Ioanis Vule pictoris contra Ioanem Miloseuich.*

Ex plurimum publicatum.

Actum in apoteca magistri Petri Cheuseuich cerdonis ciuis Sibenici, presentibus dicto magistro Petro et Laurentio Drasoieuich ambobus cerdonibus et ciuibus Sibenici ad hoc habitis et rogatis testibus. Ibiq; Ioanes Miloseuich de Zaton ponentali per se suosque heredes et successores non errorem ductus sed sponte contentus et confesus fuit se habuisse et recepisse a magistro Ioane Vule pictore unam imaginem Virginis Marie, et hoc pro precio librarum decem et octo, quas libras XVII° paruorum dictus Ioanes Miloseuich promisit per se suosque

heredes et successores soluere et exbursare dicto magistro Ioani pictori ibi presenti, stipulanti et danti pro se suisque heredibus et successoribus hoc modo et in his pagis et terminis videlicet: libris (sex) paruorum in die festo Sancti Michaelis proxime futuris millessimi instantis, alias libras sex in supradicta die millessimi sequentis et alias uero libras sex in eadem die Sancti Michaelis millessimi subsequenti videlicet 1517 de mense setembris. Et inter ipsas partes hoc firmiter conuento quod si supradictus Ioanes Miloseuich non exbursauerit primam pagam librarum sex paruorum in predicto primo termino dicto magistro Ioani pictori quod ipse magister Ioanes possit et ualeat ipsum Ioanem Miloseuoch cogi facere ad integram solutionem librarum decem et octo. Que omnia et singula dicte partes promiserunt habere firma, rata et grata, non contrafacere uel uenire per se uel alium seu alios, sub pena quarti pluris et refectione damnorum, interesse et expensarum litis et extra, et sub obligatione omnium suorum bonorum presentium et futurorum, et pena soluta uel non tamen omnia et singula suprascripta firma semper maneant et cetera.

(DAZd, ŠNA, Kut. 30/I, Frane i Donat Tranquillo, Sv. a (1514–17.), fol. 32–32')

4.

1522., 12. V. – U Šibeniku. Bilježnik Ivan de Lupis obvezuje se oslikati oltar kapele sv. Klare u crkvi sv. Frane.

1522, indictione X^{ma}, die XII mensis maii.

(in margine:) *Conuentio procuratoris Sancti Francisci cum ser Ioanne de Lupis.*

Publicatum.

Actum Sibenici in cancelaria ciuiliū, presentibus ser Michaele condam ser Iacobelli et Michaele Frasinouich officiale ciuibus Sibenici ad hoc habitis uocatis et rogatis testibus. Ibique venerabilis dominus frater Nicolaus Difnicus magister baccalarius guardianus monasterii Sancti Francisci de Sibenico et ser Petrus Misich condam ser Ioannis procurator fabrice Sancti Francisci ibi presentes et dictis nominibus stipulantes parte ex una et ser Ioannes de Lupis notarius et ciuis Sibenicensi ibi presens et nomine suo proprio parte ex altera concorditer et amicabilem deuenerunt inter se ad infrascriptam conuentionem et pactum, videlicet prefatus ser Ioannes solemniter stipulatione promisit predictis guardiano et procuratori se per totum mensem septembris proxime futurum de arte et magisterio suo, suis propriis expensis et sumptibus ac optimis coloribus depingere altare seu capelam Sancte Clare in ecclesia Sancti Francisci de Sibenico, videlicet ab uno latere qualiter summus pontifex desponsat beatam Claram, ab alio latere quomodo inimici agressum sunt ciuitatem Asisii, a tertia uero parte ubi beata Clara canonisata fuit. Hoc expresso nisi in predicto termino dictum opus perfecisset, quod predicti guardianus et procurator possint et ualeant ad omnem dampnum, interesse et expensas dicti ser Ioannis inuenire alium pictorem ad perficiendum dictum opus. Pro mercede et labore dictum ser Ioannis prefati guardianus et procurator consignauerunt pro integra solutione eidem ser Ioanni unam particulam testamentorum condam donne Stancice Strizoeuich, millessimi quadringentesimi quinquagesimi, die 26 mensis february, de libris centum per

ipsam condam donam Stancicam legatis predicto altari Sancte Clare, ponentes ipsum ser Ioannem in locum et uniuersum ius siue de constituetes eundem procuratorem uti in rem suam ita quod amodo dictus ser Ioannes possit sibi que liceat uti agere, petere et exigere et omnia et singula alia facere que et quemadmodum facere poterant, possent et potuissent predicti guardianus et procurator ante presentem iurium cessionem, conuenientes predicti guardianus et procurator se esse ueros creditores dictarum librarum centum ut supra cessarum et quod predicta iura per eos nuli hactenus sunt cessa nec in futurum cessura, sub pena quarti pluris et refectione damni, interesse et expensarum litis et extra, et sub obligatione suorum omnium bonorum presentium et futurorum.

(DAZd, ŠNA, Kut. 30/II, Frane i Donat Tranquillo, Sv. d (1522–23.), fol. 59)

5.

1524., 8. XII. – U Šibeniku. Ivan de Lupis obvezuje se načiniti sliku i oslikati strop u kapeli crkve sv. Marije od Kaštela.

(in margine:) *Conuentio procuratoris ecclesie Sancti Marie de castro Sibenici cum ser Ioanne de Lupis.*

Ibique venerabilis dominus presbiter Petrus de Saracenis uti rector ecclesie Sancte Marie in castro Sibenici, item nobilis vir ser Nicolaus Difnicus condam domini Petri uti procurator dicte ecclesie electus per consilium ciuitatis Sibenici conduxerunt ser Ioannem de Lupis ciuem Sibenici eo quia prefatus ser Ioannes promisit et se obligauit ibi personaliter constitutus facere laboreria infrascripta de arte pictoris omnibus expensis suis in dicta ecclesia et in eius capella videlicet: primo sul altar in el armarol la Nostra Dona cum el bambino indorado, dele collonelle a latere dextro San Zuane Euangelista, Santo Andrea, a sinistris San Simon, San Nicolo, sopra lo armaruol la Assumption dela Nostra Dona che siano le figure bone e perfete. Item alai del altar a manu sinistra Santo Paulo apostolo et San Hyronimo alai dextro. Item quadri numero quarti serano fabricati in el cielo della capella de meza uita. Item el friseto como bisognare. Item quatro euangeliste cum diademe indorade in castello in la capella cum soi retorti depenti. Item depenzer dui chandelieri. Quod opus prefatus ser Ioannes debeat perficere per totum mensem maii proxime futurum. Et econuerso prefati rector et procurator promisserunt et se obligauerunt dare eidem ser Ioanni pro mercede et laborerio eius ducatos uiginti sex auri ad rationem L 6 s 4 paruorum pro ducato incomputum, quorum ducatorum 26 ex nunc consignauerunt ipsi ser Ioanni ser Thomasium Tauilich pro tanto quanto extat debitor dictus ser Thomas prefate ecclesie, et residuum dicte intradii et laborerii solus ser Nicolaus suprascriptus uti procurator promisit dare et soluere eidem ser Ioanni ad omnem eius instanciam et requasicionem. Que omnia et singula suprascripta dicte partes promisserunt perpetuo habere firma, rata et grata, sub pena quarti pluris et sub obligatione omnium suorum bonorum presentium et futurorum. Hic actum fuere Sibenici in stacione mei notarii infrascripti, presentibus ser Viatco de Martinis et domino presbitero Gregorio Hostoich testibus et cetera. Die iouis VIII decembris.

(DAZd, ŠNA, Kut. 30/II, Frane i Donat Tranquillo, Sv. d (1522–23.), fol. 121'–122)

6.

1527., 6. XI. – U Šibeniku. Presuda u sporu nasljednika Petra Jurića i slikara Ivana Vulića u vezi oslikavanja kapele sv. Klare u crkvi sv. Frane. Dosuđeno je da slikar u roku od godine dana izvrši preuzetu obvezu oslikavanja kapele prizorima iz života sv. Klare, a u protivnom da podmiri troškove angažiranja drugog majstora. (oštećeno)

Eo die.

(in margine:) *Terminatio pro hereditate condam donne Stanzice.*

Cum alias ser Gregorius Dragoeuich et ser Michael Simeonich hereditario nomine condam ser Petri Iurich conuenissent cum magistro Ioanne Vulich pictore Sibenicense de pingendo hystoriam Sancte Clare in ecclesia Sancti Francesci de Sibenico supra capellam Sancte Clare iuxta ordinationem condam donne Stanzice Strich et super eo contradisent ipse partes in iudicio videlicet: supradicti ser Gregorius et ser Michael indolentes (de) dicto pictore que non obstante quod receperat partem sue mercedis ad hunc non incohauerit opus historie

predicte, ex una petentes suffragari debere suprascripta. Et dictus magister Ioannes cum ser Hieronimo Diuinich ex altera respondente uolle incohare debeant (?) dictam opus et in termino conuententis sibi statutum illud ad sui perfictionem dederet. Quibus intellectis et aliis pluribus hanc inde dictis prefatus magnificus dominus comes et capitaneus sedens ut supra cum eius curia pronuntiari terminauit de uoluntate partium quod dictus magister Ioannes habeat terminum vnus anni proxime uenturi pingendi dictam istoriam iuxta ordinationem predictam, aliter quod predicti ser Gregorius et se Michael quo supra nomine (...) inuentes alium (...) magistrum qui ping(etur) dictam historiam omnibus sumptibus et impensa dicti magistri Ioanni Vulich. Et hoc (...) presentibus ser Antonio Dobroeuich et ser (...) testibus et cetera.

Qua terminatione lata ser Hieronimo Diuinich (...) in iudicio constitutis ad presens et instantis (...) Vulich constitutus se (...) terminatione predicta, promittens et cetera, sub obligatione et cetera, presentibus testibus suprascriptis.

(DAZd, OAS, Kut. 5, Sv. 1.1.20, fol. 1'–2)

Bilješke

1
IVAN KUKULJEVIĆ-SAKCINSKI, *Slovník umjetnikah jugoslavenskih*, Zagreb, 1858.–60.; VINCENZO MIAGOSTOVICH, *Per una cronaca Sebenicense*, u: *Rivista Dalmatica*, N. s., Anno IV., Fasc. II. (1908.); VOJESLAV MOLÉ, *Urkunden und Regesten zur Geschichte der dalmatinischen Kunst aus dem Notariatsarchiv von Sebenico*, u: *Jahrbuch des Kunsthistorischen Institutes der k. k. Zentral-Kommission für Denkmalpflege*, VI (1912.); VINCENZO MIAGOSTOVICH, *Notizie inedite su Giorgio Schiavone*, u: *L'Arte: Rivista di storia dell'arte medioevale e moderna e d'arte decorativa*, XVI (1913.), 474–477; KARLO KOVAČ, *Nikolaus Ragusinus und seine Zeit*, u: *Jahrbuch des Kunsthistorischen Institutes der k. k. Zentral-Kommission für Denkmalpflege*, XI (1917.), 19–80; PETAR KOLENDIĆ, *Slikar Juraj Čulinović u Šibeniku*, u: *Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku*, XLIII (1920.), 117–190; JORJO TADIĆ, *Grada o slikarskoj školi u Dubrovniku XIV–XVI veka*, I, 1284–1499, Beograd, 1952.; CVITO FISKOVIĆ, *Nekoliko dokumenata o našim starim majstorima*, u: *Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku*, LII/1935–1949. (1950.), 188–218; CVITO FISKOVIĆ, *Zadarski sredovječni majstori*, Split, 1959.; IVO PETRICIOLI, *Umjetnička obrada drveta u Zadru u doba gotike*, Zagreb, 1972.; KRUNO PRIJATELJ, *Bibliografski i biografski podaci o majstorima dalmatinske slikarske škole*, u: *Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji*, 17 (1968.), 321–350; VEDRAN GLIGO, *Iz arhivskih dokumenata o Blažu Jurjevu Trogiriraninu*, u: *Blaž Jurjev Trogiriranin*, katalog izložbe, (ur.) M. Šimat, Zagreb, 1986., 68–75; EMIL HILJE, *Gotičko slikarstvo u Zadru*, Zagreb, 1999.; GIUSEPPE PRAGA, *Documenti per la storia dell'arte a Zara dal Medioevo al Settecento* (trascrizione, registi e note a cura di M. Walcher), Trieste, 2005.; EMIL HILJE, *Dva popisa dobara splitskih slikara iz 15. stoljeća*, u: *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, 49 (2007.), 289–337 2007.; EMIL HILJE, *Zablude o šibenskom slikaru Nikoli Vladanovu*, u: *Radovi Instituta za povijest umjetnosti*, 35 (2011.), 65–92; EMIL HILJE,

Splitski slikar Dujam Marinov Vučković u Šibeniku, u: *Šibenik od prvog spomena: Zbornik radova s međunarodnog znanstvenog skupa "950 godina od prvog spomena Šibenika"*, (ur.) I. Kurelac, Šibenik, 2018. str. 447–462.

2

Pojam koji je u hrvatskoj povijesti umjetnosti afirmirao Kruno Prijatelj – KRUNO PRIJATELJ, *Dalmatinska slikarska škola*, u: *Mogućnosti*, II/1 (1955.), 42–61; KRUNO PRIJATELJ, *La pittura in Dalmazia nel Quattrocento e i suoi legami con l'altra sponda*, u: *Quattrocento Adriatico, Villa Spelman Colloquia*, 5, (ur.) Ch. Dempsey, Bologna, 1996., 13–14 – upotrebljavamo u njegovu najširem značenju, kao kompleks djelatnosti domaćih ili udomaćenih majstora u dalmatinskim komunama od posljednjih desetljeća 14. do prvih desetljeća 16. stoljeća.

3

Kolega Kristijan Juran, marljivi istraživač šibenske arhivske građe, već godinama mi ukazuje na najrazličitije podatke koji se tiču umjetničke djelatnosti u Šibeniku u 16. i 17. stoljeću, na čemu mu iskreno zahvaljujem.

4

O tome da su Ivan Vulić i Ivan de Lupis ista osoba bit će više riječi kada dodemo do dokumenata koji potvrđuju tu identifikaciju.

5

Kod Ivana Vulića je situacija ipak specifična, jer ga kao bilježnika Ivana de Lupisa možemo pratiti i u spisima koje je pisao od 1518. do 1531. godine (Državni arhiv u Zadru, Šibenski notarski arhiv – dalje: ŠNA, Kut. 31, 32). U pitanju je tek djelomično sačuvan korpus bilježničkih spisa, koji se sastoji od jednog sveska privatnopravnih spisa nastalih između 18. kolovoza i 21. prosinca 1519. godine i jednog sveska oporuka načinjenih u rasponu od 2. travnja 1518. do 21. ožujka 1531. godine, što otprilike odgovara vremenu trajanja njegove notarske karijere.

- 6
Matej Tamburin bio je službenik na gradskim vratima, a povremeno je preuzimao neke slikarske zadatke, poput izrade slike za kneza Nikolu Arimonda 1486., pale za bratovštinu sv. Duha 1487. i pale za Jeronima Simeonića 1494. godine – VINCENZO MIAGOSTOVICH, *Per un diario Sebenicese*, u: *Il nuovo cronista di Sebenico*, V–VI (1897–98.), 108.; VOJESLAV MOLÉ (bilj. 1), 155, 159–160; ALESSANDRO DUDAN, *La Dalmazia nell'arte italiana*, Vol. II, Milano, 1922., 449., bilj. 51.; KRUNO PRIJATELJ, Prilog poznavanju zadarskog i šibenskog slikarstva XV. stoljeća, u: *Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji*, 8 (1954.), 81; JOŠKO BELAMARIĆ, Prilozi opusu Nikole Vladanova u Šibeniku, u: *Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji*, 41 (2005–07.), 165–166. Matejev sin Ivan (Zanon) dosad je bio potpuno nepoznata ličnost. Poput svog oca i on je bio službenik na gradskim vratima, a ne profesionalni slikar. Ipak, arhivski podaci svjedoče da je nosio titulu slikara (Državni arhiv u Zadru, Općinski arhiv Šibenika – dalje: OAS, Kut. 4, Sv. 1.1.17, fol. 102; ŠNA, Kut. 31, 32, Iohannes Lupis, Sv. 31a, fol. 51), pa čak i to da se bavio nekim skromnijim slikarskim poslovima. Naime, spor s Franom Vrančićem iz 1518. godine otkriva da je preuzeo obvezu oslikavanja dvaju kopalja: (...) *audito ser Francisco Vrancich ex vna et Zanonis de Taruisio ex altera, pronuntians terminavit quod idem Zanonis in termine dierum octo proxime futuris debeat pingere eidem ser Francisco duas eius lanceas alias sibi traditas ad pingendum...* (OAS, Kut. 4, Sv. 1.1.17, fol. 101').
- 7
Podaci o životu i djelatnosti Luke Jurjeva Čulinovića iznimno su oskudni. U izvornoj arhivskoj građi prvi se put spominje u oporuci svog oca, datiranoj 24. studenog 1504. – PETAR KOLENDIĆ (bilj. 1), 184) – a zatim u dvadesetak dokumenata do početka 1517. godine, nakon čega se njegovo ime prestaje pojavljivati u izvorima. Već u dokumentu od 8. listopada 1507. naveden je kao slikar: *...Ad instantiam Luce pictoris...* (OAS, Kut. 3, Sv. 1.1.14.1.8, fol. 46), zatim 22. svibnja 1508. godine: *...magister Lucas quondam magistri Georgii pictor...* (ŠNA, Kut. 23/VI, Martin Campellis, Sv. 26/Ve, fol. 41'); 22. veljače 1509.: *...presentibus (...) et Luca Chulinouich pictore...* (ŠNA, Kut. 23/VI, Martin Campellis, Sv. 26/Vf, fol. 18) i u studenome 1513. godine: *...ser Paulo quondam ser Georgii ut procuratore Luce pictoris...* (OAS, Kut. 3, Sv. 1.1.14.1.8, fol. 269), a tu titulu nosi i u posljednjem zasad poznatom dokumentu, od 2. veljače 1517. godine: *...vigna posta in Bristach (...) apreso Luca depentor...* (ŠNA, Kut. 30, Dražbe, Sv. 30a, fol. 60). No ne raspoložemo podacima da se doista bavio slikarskim zanatom, a čini se da je umro razmjerno mlad, pa o njegovoj eventualnoj slikarskoj djelatnosti zasad nije moguće ništa pouzdanije utvrditi.
- 8
...Cum (ut partes infrascripte asseruerunt – zgrade u izvorniku) tempore contractus matrimonii facti inter magistrum Ioannem Vulich et donnam Marchisinam eius uxorem filiam magistri Gregorii Radicich sartoris de Sibenico promissa fuit dos per dictum magistrum Gregorium eius patrem, de qua hactenus non fuit stipulatum instrumentum, ideo tenore presentis instrumenti dictus magister Gregorius confirmando eum promissione oretenus factam, dare et soluere promisit eidem magistro Ioanni presenti et stipulanti pro dote et dotis nomine dicte Marchisine filie sue et uxori eiusdem magistri Ioannis libras trecentas paruorum hoc modo videlicet: in bonis mobilibus per comunes amicos estimandi ad libitum amborum partium libras centum paruorum et libras (dm – prekrizeno) ducentarum paruorum in mensis sex proxime futuris pro (rata) in numerata pecunia... (ŠNA, Kut. 28/II, Lovrinac Butrисиć, Sv. 30/IIb, fol. 63').
- 9
Vidi Prilog, dokument br. 1.
- 10
Jednostavan prijevod »ormar« (*Spisi kancelarije šibenskog kneza Fantina de Cha de Pesaro 1441–1443.*, (prir. J. Kolanović), Šibenik, 1989., 524) ne pokriva u potpunosti kompleksnost upotrebe riječi *armarium*. O mogućim značenjima tog termina vidi u: EMIL HILJE (bilj. 1, 1999.), 193, bilj. 20.
- 11
...Actum Sibenici in contrata ecclesie Sancte Caterine in domo habitationis magistri Ioanni Vulich pictoris... (ŠNA, Kut. 28/II, Lovrinac Butrисиć, Sv. 30/IIe, fol. 15').
- 12
...presentibus (...) Ioanne Vulich... (ŠNA, Kut. 28/II, Lovrinac Butrисиć, Sv. 30/IIIf, fol. 2'); *...presentibus (...) et magistro Ioanne Uulich pictore...* (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIId, fol. 16').
- 13
Vidi Prilog, dokument br. 2.
- 14
Arhivska svjedočanstva potvrđuju postojanje tek dviju crkava u Vrani – Sv. Grgura i Sv. Duha.
- 15
...presentibus magistro Ioanne Vulich pictore... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/b, fol. 12).
- 16
Ad instantiam Ioanni Vulich retulit Ioanne Constanza se de mensis octobris proximi preteriti presentasse Petro Gurich vnam stateram pro L – s 16 paruorum et expensis. (OAS, Kut. 3, Sv. 1.1.14.1.8, fol. 313).
- 17
...presentibus (...) et magistro Ioane Uulich pictore... (ŠNA, Kut. 30/I, Frane i Donat Tranquillo, Sv. a (1514–17.), fol. 13).
- 18
Vidi Prilog, dokument br. 3.
- 19
O tome da posjedovanje slika u kasnome srednjem vijeku nije bila isključivo povlastica bogatijih slojeva društva vidi u: EMIL HILJE, Slikarska djela u sačuvanim inventarima zadarskih građana iz 14. i 15. stoljeća, u: *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, 42 (2000.), 67.
- 20
...presentibus magistro Ioanne Uulich pictore... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIg, fol. 15'); *...coram magistro Ioanne Uulich pictore...* (Isto, fol. 91).
- 21
...Ibique magister Ioannes Uulich pictor et ciuis Sibenici (...) dedit, cessit, transtulit atque mandauit ser Ioanni Draganouich aromatario (...) vnam sepulturam sibi legatam per quondam Luciam Drusinouich (...) qua sepultura est posita in curtino ecclesie Sancti Francisci de Sibenico... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIi, fol. 36').
- 22
...presentibus (...) et magistro Ioanne Uulich pictore... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIi, fol. 40); *...presentibus (...) ser Ioanne Uulich...* (Isto, fol. 46'); *...presentibus (...) Ioanne Uulich...* (Isto, fol. 47); *...presentibus ser Ioanne quondam Lupi de Sibenico...* (Isto, Sv. 26/VIg, fol. 20).
- 23
Iz toga bi se moglo zaključiti da slikar nije jednostavno latinizirao svoje prezime, nego da su obje inačice izvedene iz očeva imena,

- jedna iz imena Vule, a druga iz latinizirane varijante Lupus. Latinizacija slavenskih imena nije neuobičajena, a vrlo sličan slučaj nalazimo kod zadarskog bilježnika Nikole Lupovića (Nicolaus Lupovich), čiji je otac bio poznati graditelj Vuk Slavogostov (ujedno i otac Margarite, žene slikara Ivana Petrova iz Milana). Vuk pok. Slavogosta iz Kotuće se prvi put spominje 24. siječnja 1400. godine, kada je stupio na nauk kod marangona Mavra Jurjeva Gušičevića: *...locavit Volcum quondam Slauogosti de Cotuchia ibidem presentem et spontem uolentem et consentientem ad standum cum Mauro marangono quondam Georgii Gussichieulich de Iadra in arte marangonie hinc ad octo annos...* (DAZd, Spisi zadarskih bilježnika – dalje: ZB, Petrus de Serčana, B IV, F 83, fol. 1'; NADA KLAJČ – IVO PETRICIOLI, *Zadar u srednjem vijeku*, Zadar, 1976., 513). Međutim, poslije 1441. godine u dokumentima je redovito naveden kao Lupus, makar se ne odriče slavenske inačice imena svog oca – 4. svibnja 1449. godine: *...Magister Lupus quondam Slauogosti marangonus...* (ZB, Iohannes de Calcina, B III, F V/2, fol. LXXXVI; CVITO FISKOVIĆ (bilj. 1, 1959., 161, bilj. 332). A njegov sin bilježnik dosljedno koristi latinizirano ime svog oca, ali u kroatiziranoj inačici s nastavkom na -ić (Lupovich).
- 24
...presentibus (...) et magistro Ioanne Uulich pictore... (ŠNA, Kut. 30/I, Frane i Donat Tranquillo, Sv. a (1514–1517.), fol. 158'); *...presentibus (...)* et magistro Ioanne Uulich pictore... (Isto, fol. 159); *...presentibus (...)* (et) magistro Ioanne Uulich pictore... (Isto, fol. 159').
- 25
...presentibus (...) ser Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VI, fol. 100); *...presentibus ser Ioanne Uulich...* (Isto, Sv. 26/VI, fol. 50').
- 26
...presentibus (...) ser Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VI, fol. 53).
- 27
...presentibus Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VI, fol. 55'); *...presentibus (...)* et ser Ioanne de Luppis... (Isto, fol. 56); *...presentibus ser Ioanne Uulich...* (Isto).
- 28
...presentibus ser Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VI, fol. 57'); *...presentibus (...)* (et) m(agi)stro Ioanne Uulich pictore... (ŠNA, Kut. 30/I, Frane i Donat Tranquillo, Sv. a (1514–1517.), fol. 163').
- 29
...presentibus Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VI, fol. 60').
- 30
...presentibus (...) Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VI, fol. 70).
- 31
...presentibus (...) ser Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VI, fol. 77); *...presentibus (...)* Ioanne Uulich... (Isto, fol. 77').
- 32
...presentibus (...) ser Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VI, fol. 80); *...presentibus (...)* ser Ioanne Uulich... (Isto, fol. 80').
- 33
...presentibus (...) Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VI, fol. 82).
- 34
...presentibus (...) ser Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VI, fol. 68').
- 35
...presentibus (...) ser Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VI, fol. 83).
- 36
...presentibus (...) ser Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VI, fol. 34'); *...presentibus (...)* ser Ioanne Uulich... (Isto, fol. 83).
- 37
...presentibus (...) ser Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VI, fol. 84'); *...presentibus (...)* ser Ioanne Uulich... (Isto, fol. 85).
- 38
...presentibus (...) Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VI, fol. 89').
- 39
...presentibus (...) ser Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VI, fol. 90).
- 40
...presentibus ser Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VI, fol. 92).
- 41
...presentibus (...) ser Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VI, fol. 93).
- 42
...presentibus (...) ser Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VI, fol. 97).
- 43
...presentibus (...) ser Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VI, fol. 3).
- 44
...presentibus (...) Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VI, fol. 101'); *...presentibus (...)* Ioanne Uulich... (Isto, fol. 102'); *...presentibus ... ser Ioanne Uulich...* (Isto, fol. 103).
- 45
... presentibus (...) ser Ioanne Uulich ... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VI, fol. 104).
- 46
...presentibus ser Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VI, fol. 104').
- 47
Oba navedena dokumenta su već publicirana (DAGOBERT FREY – VOJESLAV MOLÉ, *Der Dom von Sebenico und sein Baumeister Giorgio Orsini, u: Jahrbuch des Kunsthistorischen Institutes der k. Zentral-Kommission für Denkmalpflege*, VII/I–IV (1913.), 166), ali ne u cijelosti, tako da je izostavljen dio u kojem se pojavljuje ime Ivana Vulića. No nije bez značenja to da su u pitanju upravo dokumenti vezani uz radove na katedrali.
- 48
Vidjet ćemo poslije kako je Vulić poslovao s Bartulom iz Mestre i njegovim sinom Jakovom.
- 49
Pisanje slikareva prezimena s dva *p* poslije će se uglavnom izgubiti.
- 50
Među stotinama ličnosti koje sam pratio u dalmatinskim arhivima, nisam naišao niti na jedan takav slučaj, premda se neki

od njih doista često pojavljuju u ulozi svjedoka – šibenski slikar Lovro Mihitić se između 1453. i 1498. godine u ulozi svjedoka pojavljuje u preko sto devedeset dokumenata, ali nikada tako intenzivno iz dana u dan.

51
...*presentibus (...)* Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIi, fol. 108').

52
...*presentibus (...)* Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIi, fol. 109).

53
...*presentibus (...)* Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIi, fol. 110'); ...*presentibus (...)* ser Ioanne Uulich... (Isto, fol. 111').

54
...*presentibus (...)* ser Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIg, fol. 25').

55
...*presentibus (...)* ser Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIi, fol. 116').

56
...*presentibus (...)* ser Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIi, fol. 118).

57
...*Ibique ser Ioannes Uulich de Sibenico (...)* constituit suum verum procuratorem (...) *ser Michaelem quondam ser Iacobi ciuem Sibenici (...)* ad petendum, exigendum et cum effectu recipiendum a magistro Gregorio Radicich sutore socero suo libras nonaginta sex paruorum pro parte et ad computum dotis per eum sibi promisse cum Marchisima eius uxore et filia dicti magistri Gregorii... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIi, fol. 118').

58
...*presentibus Ioanne Uulich...* (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIg, fol. 27').

59
...*presentibus (...)* Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIi, fol. 145').

60
...*presentibus (...)* ser Ioanne de Luppis... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIi, fol. 152).

61
...*presentibus ser Ioanne Uulich...* (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIi, fol. 155a').

62
...*presentibus (...)* ser Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIg, fol. 119').

63
...*presentibus ser Ioanne Uulich...* (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIi, fol. 158).

64
...*presentibus (...)* Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIi, fol. 71').

65
...*presentibus (...)* ser Ioanne de Luppis... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIi, fol. 121').

66
...*presentibus et Ioanne de Luppis notario...* (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/b, fol. 26).

67
...*presentibus (...)* ser Ioanne Uulich... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIi, fol. 57).

68
...*presentibus (...)* ser Ioanne de Lupis... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIg, fol. 11').

69
...*presentibus (...)* Ioanne Uulich notario... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIj, fol. 2').

70
...*presentibus (...)* ser Ioanne de Lupis notario... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIj, fol. 5').

71
...*presentibus (...)* Ioanne de Luppis cancelario ad ciuilia... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIj, fol. 8'). O načinu funkcioniranja te vrste suda vidi: TOMISLAV POPIĆ, Službenici zadarskoga Velikoga sudbenog dvora građanskih sporova iz druge polovice 14. stoljeća, u: *Acta Histriae*, 22, 2 (2014.), 208.

72
...*presentibus (...)* ser Ioanne de Luppis notario... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIj, fol. 13').

73
...*presentibus ser Ioanne de Luppis notario...* (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIj, fol. 16').

74
...*presentibus (...)* ser Ioanne de Lupis notario... (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIj, fol. 19).

75
...*presentibus ser Ioanne de Lupis...* (ŠNA, Kut. 23/VII, Martin Campellis, Sv. 26/VIj, fol. 22).

76
...*Ibique ser Petrus Naredinich ciuis Sibenicensis (...)* confessus fuit se esse verum debitorem et debere dare ser Ioani de Lupis cancellario ad ciuilia certum quantitatem peccuniarum pro scripturis, pro quibus quidem pecuniis in presentia mei notarii et testium infrascriptorum dictus ser Petrus consignauit dicto ser Ioani creditori (quemdam hominem – prekrizeno) Matheum Vitichouich frascarium eius furni, debitorem dicti ser Petri de summa 12 quantitate peccuniarum eius debiti, ut in actis dicti ser Ioanis cancellarii, de tresdecim libris uel circa paruorum... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/b, fol. 40).

77
...*Ibique ser Nicolaus et ser Georgius de Draganis fratres (...)* dixerunt contenti et confessi (se – prekrizeno) se habuisse et recepisse a ser Ioanne de Lupis libras CXC^a in duabus uicibus uidebit pro antea libras CXXX^a, modo uero libras LX^a manualiter (...) et hoc pro saldo et integra solutione ac satisfactione unius domus alias uenditi per prefatos ser Nicolaum et ser Georgium fratres ut de dicta uenditis dixerunt aparere in instrumento scripto et rogato per ser Donatum Tranquillum sub die III nouembris proxime preteriti (...) de quibus libris CXC^a prefati fratres (...) fecerunt prefato ser Ioanni finem et quietationem (...) (OAŠ, Kut. 4, Sv. 1.1.17, fol. 27'); ...*Ibique ser Ioannes de Lupis per se et heredes et successores suos (...)* uocauit se uerum debitorem et dare debere ser Nicolao et ser Georgio de Draganis fratribus ciuibus Sibenici (...) librarum CXXX^a paruorum, et hoc pro pecuniis ab eis mutuo habitis... (Isto); U spisima Frane i Donata Tranquillo nedostaju dokumenti iz vremena od početka kolovoza do početka studenog 1519. godine (ŠNA, Kut. 30/I, Sv. 1517–1519.), pa je i navedeni dokument o prodaji kuće po svemu sudeći izgubljen.

78
...*presentibus (...)* et ser Ioanne Uulich ciuibus Sibenici... (ŠNA, Kut. 28/III, Lovrinac Butrisić, Sv. 30/III, fol. 18').

79

...ad instantiam ser Ioanni Vulich creditoris magistri Gregorii Radicich de L 96 s – et expensis uigore vnus termini logie contra eum lati (...) sub die 18 ianuarii proxime preteriti, occasione ut in eo et cum conditione in eo termino contenta, incantatum et ad publicum incantum plus danti et offerenti vendetur et deliberatur de bonis suprascripti debitoris pro satisfactione suprascriptarum L 96 paruorum et expensarum vna caseta de muro coperta de copi posita in Sibenico in contrata de Sancta Caterina (...) viso instrumento emptionis vnus domus ipsius ser Ioanni diei 3. nouembris proxime preteriti, cum quietatione eidem facte de L 190 pro integra solutione (...) Cum hoc quod domus ipsius ser Ioanni ut supra empte et de qua in dicto instrumento fit mentio posita in contracta Sancti Gregorii (...) vendidisse et ad publicum incantum deliberasse superscriptum domum dicto ser Ioanni creditori tamquam plus aliis danti et offerenti, presenti et ementi pro se suisque heredibus pretio librarum centum paruorum (...) Die primo mensis martii 1523 (...) Ibiq[ue] ser Ioannes Vulich per se et heredes suos dedit, cessit et transtulit magistro Matheo Radinich sutori cui Sibenici, presenti et cetera, omnia iura et actiones quod et quas habet et habere possit in domuncula introscripta (...) Et hanc cessionem fecit dictus ser Ioannes prefato magistro Matheo pro librarum centum duabus computatis expensis L 6 paruorum... (ŠNA, Kut. 30, Dražbe, Sv. 30a, fol. 100–100’).

80

Procura ser Ioannis de Lupis facta in Andream Ostoich. (...) Ibiq[ue] magister Ioannes de Lupis pictor et ciuis Sibenicensis (...) ordinauit suum uerum, legitimum et specialem procuratorem Andream Hostoich nautam de Sibenico (...) specialiter et expresse ad exigendum et recuperandum bona infrascripta existentia in ciuitate Uestarum, et primo duo paria candelabrum de ligno factas coloris albi et unam crucem de ligno pictam et unam plancam de petra marmorea, que bona sunt penes Stephanum et Iuram eius uxorem de Corzula habitatores Vesti in saluo, que bona recepta siue recipienda idem procurator possit uendere et alienare prout sibi melius uidebitur. Item ad redimendum unum cingulum de sirico rubeo argento fulcitum a muliere quem habet penes se domina Massella cognata domini presbiteri Nicolai pro pignore pro carlinis octo. Item unam capsam existentem penes (jedna riječ nejasna) Matheis magistri Marini barilerii, acomodatam ipsi per predictum constituentem et pro premisis si opus fuerit ad comparandum coram magnifico domino capitaneo Uestarum et aliis iudicibus ecclesiasticis et secularibus... (ŠNA, kut. 30/I, Frane i Donat Tranquillo, Sv. c (1520–21.), fol. 66’–67’).

81

...presentibus (...) Ioanne Vulich de Sibenico... (ŠNA, Kut. 28/III, Lovrinac Butrišić, Sv. 30/III d, fol. 58).

82

...presentibus (...) ser Ioanne Vulich... (ŠNA, Kut. 28/III, Lovrinac Butrišić, Sv. 30/III e, fol. 25’); ...presentibus et ser Iohane de Lupis... (ŠNA, Kut. 30/I, Frane i Donat Tranquillo, Sv. c (1520–21.), fol. 125).

83

...Maistro Zuan pictor ----- L 1 s 6... (ŠNA, Kut. 30/I, Frane i Donat Tranquillo, Sv. c (1520–21.), fol. 195’).

84

...presentibus (...) ser Ioanne Lupo... (ŠNA, Kut. 28/III, Lovrinac Butrišić, Sv. 30/III e, fol. 94).

85

...Ibiq[ue] magister Matheus Radicich sutor de Sibenico (...) ordinauit suum uerum et legitimum procuratorem et actorem ac nuncium specialem ser Ioannem de Lupis ciuem Sibenicensem sororium suum presentem et acceptantem, ad exigendum a camera fiscali Sibenici unam tractam salis ipsi magistro Matheo consignatam per ser Thomasium Darscinich sororium suum, ut per litteras ducales

apparet registratas in camara predicta... (ŠNA, Kut. 30/I, Frane i Donat Tranquillo, Sv. c (1520–21.), fol. 220’).

86

...presentibus ser Ioanne Lupo... (ŠNA, Kut. 28/III, Lovrinac Butrišić, Sv. 30/III e, fol. 106).

87

...presentibus (...) ser Ioanne Lupo... (ŠNA, Kut. 28/IV, 28/V, Lovrinac Butrišić, Sv. 28/IV, fol. 171); ...presentibus (...) et ser Ioanne de Lupis... (ŠNA, Kut. 30, Sv. 30a, fol. 279’).

88

...Ibiq[ue] ser Ioanne Vulich ciuis Sibenici dicens se esse debitorem ser Nicolai Draganich ciuis Sibenici de libris quinqueginta sex paruorum pro pretio siue residuo pretii domus uirtute termini logie ut in eo, quod creditum postea consignauit et cessit magistro Bartholo de Mestre prothomagistro fabrice ecclesie Sancti Iacobi de Sibenico, quas dare et effectualiter exbursare promisit eodem magistro Bartholo presenti et stipulanti quo supra nomine usque mensem vnus proxime futurum uel eius legitimo nuntio libras triginta septem paruorum in peccunia numerata. Quod si non attenderit illico possit cogi et compelli per comilitonem realiter et personaliter ad solutionem et exbursationem dictarum L 37 paruorum omnibus suis sumptibus (...) Et reliquas libras decemnouem paruorum dictus ser Ioannes se obligauit soluere eidem magistro Bartholo presenti et stipulanti ad festum Ascensionis Domini proxime uenturis... (ŠNA, Kut. 28/III, Lovrinac Butrišić, Sv. 30/III f, fol. 9’–10’).

89

...presentibus (...) et ser Ioanne de (Lup)is notari... (ŠNA, Kut. 30/I, Frane i Donat Tranquillo, Sv. c (1520–21.), fol. 192); ...presentibus ser Ioanne de Lupis... (ŠNA, Kut. 30, Dražbe, Sv. 30a, fol. 291’); ...presentibus (...) et ser Ioanne Vulich... (Isto, fol. 295).

90

Vidi prilog br. 4.

91

Taj je podatak poznat iz dokumenta od 26. studenog 1527. godine. Izvorni dokument nije sačuvan.

92

...presentibus (...) et ser Ioanne de Lupis notario... (ŠNA, Kut. 30/II, Frane i Donat Tranquillo, Sv. d (1522–23.), fol. 104’).

93

Actum Sibenici in domo habitationis ser Ioannis de Lupis notarii (...) auditis contrascriptis partibus et visa module expensarum (...) occasione litis et controuersie quam ipse magister Michael habuit cum Mangdalena eius consorte (...) ut ser Ioannes de Lupis notarius partibus Sibenici taxare, modificare ac liquidare deberet (...) Hoc expresso et inter ipsas partes firmiter conuento nisi prefatus ser Ioannes de Lupis in termino dierum trium proxime futurorum liquidasset et modificasset predictas expensas quod tamen presens conuentio nullius valoris (...) sit et esse debeat... (ŠNA, kut. 30/II, Frane i Donat Tranquillo, Sv. d (1522–23.), fol. 113’–114’).

94

Ta dva dokumenta, koja se odnose na isto dugovanje, još jednom potvrđuju istovjetnost osoba Ivana Vulića, navedenog u dokumentu od 21. siječnja 1523. (vidi bilj. 88) i Ivana de Lupis, navedenog u tom dokumentu.

95

...Ibiq[ue] magister Bartholomeus de Mestre prothus fabrice ecclesie Sancti Iacobi de Sibenico ibidem presens, per se suosque heredes et successores fecit finem, quietacionem et pactum perpetuum ser Ioanni de Lupis notario et ciui Sibenicensi ibidem presenti (...) de libris sexdecim paruorum, item de brachiis octuaginta quinque rasie mezane albe ad mensuram Venetam, et hoc ad computum et pro parte librarum quinquaginta sex paruorum consignatarum per

ser Nicolaum de Draganis prefato magistro Bartholomeo, de qua consignatione dixerunt constare in notis ser Laurentii Butrisich... (ŠNA, Kut. 30/II, Frane i Donat Tranquillo, Sv. e (1523.), fol. 10').

96

...Dominum Georgium Simeonis ad respondendum ser Ioanni Lupo... (OAS, Kut. 165, Sv. 3.3.3, fol. 77).

97

...Ibique ser Laurentius Butrisich ciuis et notarius Sibenici (...) asseruit se Spaletum Sibenicum venisse eo qua presentiuit non nullos ciues Sibenici, se lamentasse et conquessos fuisse coram magnifico domino comite Sibenici de predicto ser Laurentio dicentes eundem ser Laurentium actos suos publicos secum portasse Spaletum in graue damnem et preiudicium tocius ciuitatis, id quod minime uerum est quia omnes et singulos actus suos hic Sibenici dimisit parsini penes ser Ioannem de Lupis notarium Sibenici... (ŠNA, Kut. 30/II, Frane i Donat Tranquillo, Sv. e (1523.), fol. 20).

98

...Sentencia magistri Bartholomei de Mestre contra ser Ioannem de Lupis. (...) personaliter constitutus ser Ioannes de Lupis (...) accepit sententiam et terminum logie uoluntarium mensium trium proxime futuris ad dandum et soluendum magistro Bartholomeo de Mestre prothomagistro fabrice ecclesie Sancti Iacobi de Sibenico ibidem presenti et contentanti libras decem et septem paruorum pro integra satisfactione et solutione tam capitalis quam expensarum, occasione cuiusdam consignacionis eidem magistro Bartholomeo facte per ser Nicolaum Draganich, reseruato tamen iure eidem ser Ioanni si quod ius habet contra ser Çonsule de Mercantis... (ŠNA, Kut. 30/II, Frane i Donat Tranquillo, Sv. e (1523.), fol. 86').

99

...presentibus (...) et ser Ioanne de Lupis... (ŠNA, kut. 30/I, Frane i Donat Tranquillo, Sv. c (1520–21.), fol. 83); ...presentibus ... Ioanne Lupo... (ŠNA, Kut. 28/III, Lovrinac Butrisić, Sv. 30/IIIg, fol. 18').

100

...Ibique ser Ioanne de Lupo ciuis et notarius Sibenicense et Margarita eius soror, nominibus propriis et Francisci ac Magdalene fratris et sororis suarum, nec pro iure et interesse Caterine matris sue (...) uendiderunt et tradiderunt Matheo Ciuitcouich (?) de Ogoriliza habitatori Sibenici (...) vnam vineam (...) positam in Dubroua in loco Dolec... (ŠNA, Kut. 28/III, Lovrinac Butrisić, Sv. 30/IIIg, fol. 29).

101

...presentibus (...) ser Ioanne de Lupis... (ŠNA, kut. 30/I, Frane i Donat Tranquillo, Sv. f (1524–26.), fol. 58).

102

...Ibique ser Ioannes de Lupis ciuis Sibenici manifestauit se esse uerum debitorem et dare debere ser Francisco Gliubich ciui Sibenici ibi presenti (...) ducatos uiginti quatuor (...) et hoc nominatim pro tot rebus mobilibus ab eodem ser Francisco habitis ut asseruit et receptis (...) (Die) 20 mensis septembris 1524. (...) Ibique suprascriptus constituens ser Franciscus lubich (...) dixit contentus et confessus fuit habuisse (...) ab introscripto ser Ioanne de Lupis ducatos uiginti quatuor... (ŠNA, Kut. 31, 32, Jerolim Branco, Sv. 32b, fol. 16').

103

Vidi Prilog, dokument br. 5. Zanimljivo je da niti u ovom ugovoru Ivan nije naveden kao slikar. Također, ponovno se umjesto gotovog novca koristi zadužnica.

104

...Ibique ser Dominicus de Hendricis (...) dedit, cessit et transtulit atque mandauit ser Ioanni de Lupis ciui Sibenici (...) creditum quod habet contra commissariam condam magistri Nicolai Magnich marangoni de libris 26 soldos 4 paruorum et expensis uirtute unius publici termini commissarie lati ad ciuilia sub die XII decembris proxime decursi, facti in exequione unius instrumenti scripti et rogati per condam ser Martinum de Zampellis olim notarium

Sibenici sub die XVII mensis decembris 1498, uel ut in eo ponens ipsum Ioannem loco sui (...) ad exigendum et recuperandum dictas peccunias ab hereditate et commissarie eiusdem condam magistri Nicolai et de receptis finem et quietationem (...) fecit prefatus ser Dominicus eidem Ioanni ad computum L 30 s 18 paruorum saluo iure calculi in quibus tenetur eidem Ioanni uirtute unius termini commissarie lati per magnificum regimen Sibenici die 7 iunii 1524 pro tercia parte ipsi tangente librarum centum paruorum contentarum in dicto termino commissarie... (ŠNA, Kut. 30/II, Frane i Donat Tranquillo, Sv. f (1524–26.), fol. 130').

105

...Ibique ser Thomas Thaulich filius prefati condam ser Nicolai (...) vendidit (...) ser Iohani de Luppis ciui et publico notario Sibenicensi ibidem presenti (...) vnum terrenum gognaiorum septem uel circa pastinatum per Simonem Gliubchouich (...) in loco uocato Zasugna districtus Sibenici (...) Et hoc pro pretio et nomine pretii librarum octuaginta quinque soldorum duorum et paruorum sex, in quibus L 85 s 2 p 6 idem ser Thomasius tenebatur eidem emptori per consignationem ipsi factam a procuratoribus Sancte Marie de Castro Sibenici debentibus ab eodem ser Thomasio habere prefatam quantitatem peccuniarum eidem emptori pro credito suo ab eisdem procuratoribus assignatam... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/b, fol. 59).

106

...presentibus (...) et ser Ioane de Lupis notario Sibenici... (ŠNA, Kut. 30/II, Frane i Donat Tranquillo, Sv. f (1524–26.), fol. 146').

107

...Ibique ser Iohanes de Luppis notarius publicus Sibenicensis (...) dixit (...) se esse verum debitorem et dare debere libras viginti septem soldos quatuor paruorum, quas L 27 s 4 promisit ac se obligauit per totum mensem ianuarii proxime futurum dare et exbursare ser Iohani Nigoeuich (...) vti vero et legitimo suo creditori de dictis peccuniis, hoc expresso et inter ipsas partes firmiter conuento casu quo in dicto termino idem Iohanes de Luppis dictas peccunias non exbursassit prefato ser Iohani uel suis heredibus et successoribus vt eidem creditori liceat ad damna, expensas et interesse dicti debitori inuenire prefatas peccunias. Et hoc ex eo qua ad dictum terminum fecit venditionem ser Hyeronimo de Saracenis de gognais quatuor terre in Podhum et propose rendimendi dictam terram vt dixit apparet publico instrumento stipulato per ser Donatum Tranquillum publicum notarium... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/c, fol. 2).

108

...presentibus (...) et ser Ioane Vulich... (OAS, Kut. 2, Sv. II/3, Gianfrancesco Maini, fol. 75').

109

...Ibique ser Christoforus Cosirich ciuis Sibenici (...) dedit, tradidit et permutauit ser Ioanni Lupo ciui Sibenici (...) vnam terram vineatam et oliuatam gognaiorum septem uel circa positam in confinio ville Sime, quam laborat Simon Cipcich (...) Et econtra dictus ser Ioannes iure proprio dedit et permutauit eidem ser Christoforo (...) vnam terram vineatam gognaiorum septem uel circa, positam in contrata (prazno), quam laborat Simon Gliuboeuich... (ŠNA, Kut. 28/III, Lovrinac Butrisić, Sv. 30/IIIh, fol. 83–83').

110

...Ibique ser Ioannes Lupo ciuis Sibenici (...) uendidit et tradidit magistro Michaeli Chrelich ciui et mercatori Sibenici (...) vnam terram uineatam et oliuatam gognaiorum septem uel circa positam in confinio ville Sime, quam laborat Simon Cipcich (...) et hoc pro ducatorum duodecem... (ŠNA, Kut. 28/III, Lovrinac Butrisić, Sv. 30/IIIh, fol. 83').

111

...presentibus (...) ser Ioanne Vulich... (ŠNA, Kut. 28/IV, 28/V, Lovrinac Butrisić, Sv. 28/V, fol. 84); ...presentibus (...) ser Iohane de

Lupis publico notario... (ŠNA, Kut. 30/II, Frane i Donat Tranquillo, Sv. f (1524–26.), fol. 154); *...presentibus (...)* ser Ioanne de Lupis... (ŠNA, Kut. 30/II, Frane i Donat Tranquillo, Kupoprodajni ugovori premješteni iz Kut. 8 Općine Šibenik (1524–26.), fol. 21’).

112

...Ibique dominus presbiter Matheus Martinouich de Spaletto ad presens capellanus reuerendi domini Iacobi Difnici Dignissimi episcopi diocesi Nonensis requisiiuit ser Iannem de Lupis cancelarium curie episcopali Sibenicensis quatenus eidem presbitero Matheo per totum diem hodiernum exhibere debeat scripturas pertinentes cause et liti quam habet cum domino presbitero Matheo Uuchouich de Sibenico occasione plebanatus ecclesie Sancte Crucis de Uodiciis... (ŠNA, Kut. 30/II, Frane i Donat Tranquillo, Sv. f (1524–26.), fol. 166).

113

...presentibus (...) et ser Ioanne de Lupis notario et curie episcopalis cancellario... (ŠNA, Kut. 31, 32, Jerolim Branco, Sv. 32b, fol. 63).

114

...presentibus ser Ioanne de Lupis... (ŠNA, Kut. 30/II, Frane i Donat Tranquillo, Sv. f (1524–26.), fol. 182); *...presentibus ser Ioanne de Lupis notario...* (Isto, fol. 191’).

115

...presentibus ser Ioanne de Lupis... (ŠNA, Kut. 30/II, Frane i Donat Tranquillo, Sv. g (1527–31.), fol. 208’); *...presentibus (...)* ser Ioanne de Lupis notario... (ŠNA, Kut. 30/II, Frane i Donat Tranquillo, Kupoprodajni ugovori premješteni iz Kut. 8 Općine Šibenik (1524–26.), fol. 32’).

116

...ad instantiam ser Michaelis Iacobelli interuenientis exactario nomine ser Aloysii Tauilich cessionarii ut asseruit ser Ioanne Uulich creditoris hereditario nomine condam Vule patris sui in bonis condam ser Ioannis Tauilich condam ser Nicolai de librarum centum paruorum et expensis, vigore sententie cum termino logie (...) sub die 30. augusti 1513, occasione ut in eo, incantatur et ad publicum incantum plus danti et offerenti vendetur et deliberatur de bonis dicti debitoris pro satisfactis suprascriptarum L 100 et expensarum videlicet: La portio (?) sua de terreni parte arratiui et parte inculti posti in villa de Sliuno proindiuisi cum donna Margareta Tauilich sua sorella... (ŠNA, Kut. 30/II, Frane i Donat Tranquillo, Kupoprodajni ugovori premješteni iz Kut. 8 Općine Šibenik (1524–26.), fol. 36’).

117

Možemo tek nagađati da je Ivanov otac bio onaj Vule koji se spominje kao javni službenik 1509. i 1513. godine: *...retulit Vule officiale...* (OAS, Kut. 3, Sv. 1.1.14.1.8, fol. 115; 251).

118

...Ad instantiam ser Ioannis de Lupis causam habentis ut asseruit a reuerendibus dominis fratribus conuentus Sancti Francisci de Sibenico in bonis condam ser Petri Iurich ut pro heredes (?) condam donne Stancice Strizich de libris 33 soldos 6 paruulis quatuor que sunt tertia pars L 100 paruorum ipsis fratribus debitis vigore sententie cum termino commissarie super me late die martis 7. iunii 1524, occasione ut in ea legitur, incantant et ad publicum incantum plus danti et offerenti et tradetur et deliberabitur de bonis dicti condam ser Petri (...) pro satisfactione suprascriptarum L 33 s 6 paruulorum 4 et expensarum, videlicet gognai tre de uno terren pastinado per Iuan et Marco (?) Goyanouich fradelli, posto in Zablatchie et gognai dui de terren aratiuo contiguo al dicto pastino ... Magnificus et clarissimus dominus Benedictus Vallerio dignissimus comes et capitaneo Sibenici sedens in logia magna comunis cum eius curia, pronuntians terminauit quod ser Michael Simonich quibus supra nominibus in termino dierum octo proxime futuris consignare debeat ser Ioanni de Lupis ut habenti causam a conuentu ecclesie Sancti Francisci de Sibenico de bonis expeditis condam donne Stancice Strizich (...) Die 14. nouembris 1527. De uoluntate ser Christofori

Cosirich datum (...) suprascriptum depositum ser Ioanne de Lupis quod est librarum suprascriptarum (?) quas habuit a me notario (?)... (ŠNA, Kut. 30/II, Frane i Donat Tranquillo, Kupoprodajni ugovori premješteni iz Kut. 8 Općine Šibenik (1524–26.), fol. 38’).

119

Jakov, sin Bartula iz Mestre, naslijedio je svog oca na mjestu protomajstora gradnje šibenske katedrale (ANTONIO GIUSEPPE FOSCO, *La cattedrale di Sebenico ed il suo architetto Giorgio Orsini detto Dalmatico, seconda edizione accresciuta ed illustrata*, Sebenico, 1893., 61.; DAGOBERT FREY – VOJESLAV MOLÉ (bilj. 47), 167, nr. 177; 179, 181). Nešto više o djelatnosti Jakova Bartulova bit će moguće reći nakon što se detaljnije istraže arhivski izvori.

120

...Ibique magister Iacobus lapicida prothus fabrice Sancti Iacobi de Sibenico (...) dedit, transtulit, cessit et renuntiauit omnia et singula iura sua et actiones que et quas idem magister Iacobus quomodocumque et qualitercumque habet seu habere possit ex testamento condam Georgii de Indricis prouido viro ser Iohani de Luppis publico notario Sibenicense ibidem presenti et acceptanti, constituens eundem procuratorem ac ponens ut in rem suam propriam, vt pro sequendis ipsis iuribus possit et valeat cum pleno generali mandato vsurpatoris dictorum iurium compello faciendum ad condignam satisfactionem... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/c, fol. 164).

121

...Ibique ser Nicolaus de Draganis (...) ad annos tres proxime futuros incepturos a die Ascensionis Domini nostri Iesu Cristi proxime futuris locauit ser Francisco Tischouich et ser Iohani de Lupis (...) omnes et singulos introitus, fructus, redditus et prouentus ac emolumenta ipsi locatori spectantes, pertinentes ac spectantia et pertinentia tam in hortis Sibenici quam in Campo inferiori et superiori ac de omnibus aliis suis terrenis et bonis existentibus extra ciuitatem Sibenici, exceptuando vnum laboratorem in Bilice, quo singulo anno persoluit dicto locatori duo modia vini dulcis, que quidem locatio est a parte sirocali ciuitatis Sibenici. Et hoc pretio et annuam pensione ducatorum quinquaginta auri ad rationem L 6 s 4 pro ducato persoluenodus per dictos conductores in parte et in solidum in fine cuiuslibet anni (...) Die 21 mensis februarii 1529 (...) Ibique ser Nicolaus de Draganis (...) dixit confessus est et ore proprio manifestauit et recepisse a ser Francisco Tischouich nomine suo et ser Iohannis de Lupis exbursante pro prima paga anni 1528 ducatos quinqueginta (...) Die 19. maii 1530. (...) Ibique ser Nicolaus de Draganis fecit finem et quietacionem ser Francisco Tischouich ibidem presenti tam nomine suo ac ser Ioani Lupi stipulanti, de ducatis triginta quinque... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/c, fol. 168’).

122

Vidi Prilog, dokument br. 6.

123

...presentibus (...) et ser Iohane de Lupis notario... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/c, fol. 174).

124

...Georgium Sergio ad respondendum ser Ioanni de Lupis. / Ser Ioanne de Lupis ut (heres et – prekriženo) commissarium quondam Ber... (oštećeno) (OAS, Kut. 5, Sv. 1.1.20, fol. 4).

125

...Audito ser Ioanne de Lupis petente assignari debere terminum logie Georgio filio condam ser Aloysii Sergio et procuratore comunis deffendendo institutis Ioannis filii pupili (alia – prekriženo) dicti condam ser Aloysii de ducatis 23 auri ei debiti per dictum condam ser Aloysium vigore instrumenti rogati per ser Laurentium Butrisich olim notarium Sibenici die 17 iunii 1522 (...) pro vna buleta (?) et vasta (?) una salis ut in eo (...) magnificus dominus Cuce (?) capitaneus sedens in sala consilii cum eius curia pronuntians assignauit terminum commissarie unius mens proxime futuris iuxta formam statutis comunis Sibenici eisdem Georgio et procuratori comunis

dandi et soluendi de bonis commissarie dicti condam ser Aloysii Sergio ipsi ser Ioanni suprascriptos ducatos 23... (OAŠ, Kut. 5, Sv. 1.1.20, fol. 9°–10).

126

...Ser Ioanne Vulich, Iacobum de Mestre et Catarina Scabinich ut heredes quo supra / ad respondendum ser Iacobi Cossirich... (OAŠ, Kut. 5, Sv. 1.1.20, fol. 28).

127

...presentibus (...) et Ioanne Vulich... (ŠNA, Kut. 30/II, Frane i Donat Tranquillo, Kupoprodajni ugovori premješteni iz Kut. 8 Općine Šibenik (1527–28.), fol. 68°).

128

...Ibique ser Iohanes de Lupis (...) ordinavit suum verum, legitimum et generalem procuratorem spectabilem dominum Nicolaum Diphnicum quondam domini Petri (...) ad exigendum et recuperandum ab hereditate et commissarie condam ser Aloisii Sergio ducatos 23 auri (...) in quibus tenetur ipsi ser Iohani virtute vnius publici instrumenti scripti et rogati per ser Donatum Tranquillo notarium Sibenicensem sub die (prazno) mensis iunii 1522... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/c, fol. 221°).

129

...Ser Ioannem Vulich ad respondendum domino Francisco Saynouich / et econuerso... (OAŠ, Kut. 5, Sv. 1.1.20, fol. 63°).

130

...Ser Ioannem Vulich ad respondendum Francisco Tollich... (OAŠ, Kut. 5, Sv. 1.1.20, fol. 74°).

131

Diuisio ser Io(anes de) Lupis (...) magistro Ioane (Sliuosich) (...) Ibique ser Ioanes de Lupis ciues Sibenici uti heres ad parte condam Andream Babaz ex una et magister Ioanes Sliuosich (...) bona infrascripta (...) la meta de una uigna posta in Chercoli (?)... (ŠNA, Kut. 31, 32, Jerolim Branco, Sv. 32a, fol. 206–206°); *...Ibique ultrascriptus ser Ioanes de Lupis ciues Sibenici (...) ex vna (...) magister Ioannes Sliuosich sutor de Sibenico habitans in Venetiis...* (Isto, fol. 206°).

132

...presentibus ser Iohane de Lupis... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/c, fol. 263).

133

...Nos Antonius Dobroeuich ciuis Sibenici iudex (...) et amicabilem compositor (...) electus et assumptus (...) inter ser Ioanem de Lupis ex una et magistrum Ioanem Sliuosich de Sibenico habitatorem Venetiarum ex altera nominibus quibus interuenerunt super mutuis differentiis (...) super bonis paternis et maternis dicti magistri Ioannis petitis ab eodem ser Ioannem de Lupis (...) in parte condam Andream Babam (?) olim sororii ipsius magistri Ioanni (...) terminamus quod domus que fuit alias Gregorii patris dicti magistri Ioanni Sliuosich ... remanerat eidem magistro Ioanni Sliuosich sed declarando quod dicta domus tota et integra sit dicto magistro Ioanni (...) Item absoluimus ser Ioannem de Lupis a petitione eiusdem magistri Ioannis causa afflictum (jedna riječ nečitka) domus habitata per dictum condam Andream eius instituentem (...) Declarando quod dictus ser Ioannes de Lupis restituere teneatur et debeat (eidem) magistro Ioanni libras quindecim paruorum... (ŠNA, Kut. 31, 32, Jerolim Branco, Sv. 32a, fol. 231–231°).

134

...presentibus (...) et ser (Ioan)ne de Lupis... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/c, fol. 211°–212); *...presentibus ser Iohane de Lupis et ser Saraceno de Saracenis publicis notariis...* (Isto, fol. 285); *...presentibus ser Iohane de Lupis...* (Isto, fol. 286).

135

...(oštećeno) ...ad respondendum (...) Tiscouich et ser Ioanni de Lupis... (OAŠ, Kut. 83, Sv. 3.1.12, fol. 41°).

136

...presentibus (...) ac ser Iohane de Lupis... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/c, fol. 292); *...presentibus (...) et ser Iohane de Luppis...* (Isto, fol. 294).

137

...in presentia etiam ser Iohannis de Luppis ipsas partes acordantis et non contrafacere uel contrauenire... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/c, fol. 299).

138

...presentibus (...) et magistro Iacobo protho fabrice Sancti Iacobi de Sibenico (...) Ibique Catha filia condam Iohannis Gueranouich alias Radioeuich de Vodiciis (...) dedit, vendidit et alienavit ser Iohani de Lupis (...) omnia et singula iura sua et actiones que et quas dicta Catha habet seu in futurum habere posset quomodocumque et qualitercumque in bonis stabilibus (...) positis et existentibus in Vodiciis (...) Et hoc pro pretio et nomine pretii librarum quadraginta paruorum... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/c, fol. 299–299°).

139

...presentibus (...) et ser Iohane de Luppis... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/c, fol. 302°); *...presentibus ser Iohane de Lupis...* (Isto, fol. 288°).

140

Ad instantiam Saraceni de Saracenis retulit me nodaro se die 16 septembris preteriti presentasse ser Ioanne de Lupis vnum cingulum de sirico rubeo fulcitum argenti pro L (16 – prekrizeno) 6 s dui (?) et expensis... (OAŠ, Kut. 5, Sv. 1.1.21, fol. 53).

141

...presentibus ser Iohane de Lupis ... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/c, fol. 170); *... presentibus ser Iohane de Lupis...* (Isto, fol. 194).

142

...presentibus (...) et ser Ioanne de Lupis... (ŠNA, Kut. 31, 32, Jerolim Branco, Sv. 32c, fol. 33). Točan datum nije moguće utvrditi.

143

...presentibus ser Iohane de Luppis... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/c, fol. 339°); *...presentibus (...) et ser Iohane de Luppis notario...* (Isto, fol. 341).

144

...presentibus ser Iohane de Lupis... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/c, fol. 377°).

145

...Ibique ser Christophorus Cosirich (...) dixit confessus est et manifestauit sibi integraliter satisfactum esse a ser Iohane de Lupis publico notario Sibenicense de toto et pro omni suo credito quod idem ser Cristophorus debere habebat a prefato ser Iohane vigore certi publici instrumenti de L 85 paruorum et expensis ac termini logie et de certa pena in camara phiscali et de... (oštećeno) ...Versa vicem idem ser Ioanes fecit finem, quietationem ac generalem remissionem et propriam pactum eidem ser Cristophoro de omni et toto pretio terreni venditi de bonis illorum de Nigoeuich ad instantiam dicti ser Ioannis... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/c, fol. 382–382°).

146

...presentibus (...) et Iohane de Lupis... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/c, fol. 377°).

147

...presentibus ser Iohane de Luppis... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/c, fol. 394°); *...presentibus ser Iohane de Luppis...* (Isto, fol. 396).

148

...presentibus ser Iohane de Luppis... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/c, fol. 426'); ...presentibus ser Iohane de Lupis... (Isto, fol. 439').

149

...Ibique spectabiles et generosi viri domini Georgius Dragoeuich et Franciscus Simeonich condam spectabilis domini Marci procuratores comunis Sibenici et tutores ac defensores et gubernatores per regimine Sibenici instituti persone et bonorum Ioannis pupilii filii condam ser Aloysii Sergio (...) constituerunt procuratores suos nomine quo supra et contentauerunt quod magnificus et illustrissimus dominus Daniel Mauro patricius Venetus possit et ualeat satisfacere ser Ioanni de Lupis creditoris in bonis condam ser Aloysii Sergio suprascripto de ducatis 23, uirtute unius sentencie late per regimine Sibenici sub die 26 mensis nouembris 1527, ut in eo, et hoc pro tribus quartii portionibus prefate sentencie spectantibus persoluere prefato Ioanni pupillo, qui tutores id fecerunt pro minori impensa prefati pulili contentantes ut supra prefati tutores et gubernatores quod idem magnificus dominus Daniel pro satisfactione suprascripta, videlicet pro tribus quartis partibus ducatorum 23 cogi et compelli possit quamlibet personam penes quam requerentur bona dicti condam ser Aloysii ut satisfacere ualeat suprascriptum creditum prefato ser Ioanni sic dicto ser Ioanne de Lupis et contentatam prefatumque ser Iohanem de Lupis ordinauerunt (?) suum procuratorem (jedna riječ oštećena) in forma ualida et consueta et de receptis finem et quietationem faciendum... (ŠNA, Kut. 30/II, Frane i Donat Tranquillo, Sv. g (1527–31.), fol. 48'–49).

150

...presentibus (...) ser Iohane de Lupis... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/c, fol. 457').

151

...Actum Sibenici in sala episcopatus, coram reuerendissimo domino Iohane Lucio episcopo Sibenicense, presentibus (...) Iohane de Lupis... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/c, fol. 459').

152

...presentibus ser Iohane de Luppis... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/c, fol. 463); ...presentibus ser Iohane de Lupis... (Isto, fol. 474); ...presentibus ser Iohane de Luppis... (Isto, fol. 483).

153

...presentibus (...) ser Iohane de Luppis... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/c, fol. 489').

154

...presentibus (...) ser Iohane de Lupis... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/c, fol. 336, 488); ...presentibus (...) ser Iohane de Lupis... (ŠNA, Kut. 29/II, Tranquillo Guerini, Sv. 32/IIa, fol. 5).

155

Procura ser Ioannis del Protho in personam ser Ioannis de Lupis. (...) ser Ioannes del Protho (...) suum verum (...) procuratorem ad infrascripta nominauit ser Ioannem de Lupis de Sibenico (...) specialiter et expresse ad eius constituentis nomine (...) in alma ciuitatis Venetiarum ad officium magnificorum dominorum auditorum (...) in causa apellationis (...) cum Rosa Obradich de Sibenico habitatricem (...) in dicta alma Venetiarum ciuitatis... (ŠNA, Kut. 31, 32, Jerolim Branco, Sv. 32c, fol. 101).

156

Procura ser Iohannis Lupis et iudicibus scole Sancti Marci. (...) Ibique magister Lucas Iandrieuich alias Cuitnich faber et magister Bartholus Schiceuetich cerdo iudices dicte confraternitatis nec non Georgius Marussich et Antonius Carincich superiores (...) ordinauerunt suum verum, legitimum ac indubitatum procuratorem (...) discretum virum dominum Iohanem de Luppis notarium et ciuem Sibenicensem (...) in causa apellationis et lite quam prefati constituentes habunt contra dominum presbiterum Nicolaum Lucho(cich) de Sibenico... (ŠNA, Kut. 29/II, Tranquillo Guerini, Sv. 32/IIa, fol. 13).

178

157

...presentibus ser Iohane de Lupis... (ŠNA, Kut. 29/II, Tranquillo Guerini, Sv. 32/IIa, fol. 58).

158

Emptio pro Ioanne de Lupis vinee. (...) Ibique donna Paula relicta quondam ser Hieronimi Lanciloti et filia quondam ser Martini de Zampellis (...) dedit, uendit, tradidit et alienauit... (oštećeno) ...nomine pretii ducatorum triginta auri... (OAS, Kut. 5, Sv. 1.1.20, fol. 150–150').

159

...Ibique ser Ioannes de Lupis (...) locauit Georgio Glauinouich de Cernice (...) duas suas uineas positas in Dubroua in Plisiuač (...) promisit (...) dictus locator prefato conductori soldos uiginti paruorum pro dicto lutamine singulo anno et (...) medietatem tam uini quam aliorum fructuum... (ŠNA, Kut. 30/II, Frane i Donat Tranquillo, Sv. g (1527–31.), fol. 72).

160

...presentibus (...) ser Ioane de Lupis... (ŠNA, Kut. 29/I, Tranquillo Guerini, Sv. 32/b, fol. 52', Isto, Kut. 29/II, Sv. 32/IIa, fol. 68'); ...presentibus ser Iohane de Lupis... (Isto, fol. 70').

161

...presentibus ser Iohane de Lupis... (ŠNA, Kut. 29/II, Tranquillo Guerini, Sv. 32/IIa, fol. 75); ...presentibus (...) ser Iohane de Luppis... (Isto, fol. 82'); ...presentibus ser Iohane de Lupis... (Isto, fol. 83').

162

...presentibus (...) Iohane de Lupis... (ŠNA, Kut. 29/II, Tranquillo Guerini, Sv. 32/IIa, fol. 93); ...presentibus (...) ser Iohane de Lupis... (Isto, fol. 94'); ...presentibus (...) ser Iohane de Lupis... (Isto, fol. 95').

163

...presentibus ser Iohane de Lupis... (ŠNA, Kut. 29/II, Tranquillo Guerini, Sv. 32/IIa, fol. 140').

164

...presentibus (...) ser Ioanne de Lupis notario... (ŠNA, kut. 30/II, Frane i Donat Tranquillo, Sv. g (1527–31.), fol. 107').

165

...presentibus ser Iohane de Lupis... (ŠNA, Kut. 29/II, Tranquillo Guerini, Sv. 32/IIa, fol. 209').

166

...Ibique ser Nicolaus de Draganis (...) dixit confessus est et manifestauit sibi integraliter satisfactum esse a ser Francisco Tischouich et ser Iohane de Lupis ciuibus Sibenicensibus ibidem presentibus pro ducatis quinqueginta auri (...) computata quietacionem facta de ducatis 35 ut in margine instrumenti conductionis introituum a dicto ser Nicolao in notis mei notarii infrascripti ad cartas 168 sub die 19 mensis maii 1530 contra instrumentum conductionis diem 15 mensis octobris 1527, et hac quietacionem (...) idem ser Nicolao fecit predictis ser Francisco et ser Iohani quia prefati ser Franciscus et ser Iohanes sibi exbursauerunt ducatos quindecim ad complementum ducatorum quinquaginta... (na margini:) Vide quietacionem sub die 29 mensis maii 1531. (ŠNA, Kut. 29/II, Tranquillo Guerini, Sv. 32/IIa, fol. 216').

167

...presentibus ser Iohane de Lupis... (ŠNA, Kut. 29/II, Tranquillo Guerini, Sv. 32/IIa, fol. 244').

168

...Ibique ser Iohanes de Lupis (...) dedit, cessit, transtulit et renunciauit capita vnus vinee ser Hieronymo Theodosio (...) super terreno ipsius ser Hyeronimi in Campo inferiori districtus Sibenici iuxta putheum Poschici gonaiorum trium uel circa, ex eo qua dicta vinea per animalia ruinata remansit intralassata vt dicte partes asseruerunt, pro qua quidem cessionem et renunciauionem idem ser Hyeronimus dedit, cessit, transtulit et renunciauit dicto ser Iohani

presenti et acceptanti omnia et singula iura sua et actiones que et quas idem ser Hyeronimus tamquam dominus et patronus terreni habet contra Georgium Grubissich damnificantem dicte vinee, prout in sententia criminali ponens ipsum ser Iohanem in ipsis iuribus ac in rem suam propriam... (ŠNA, Kut. 29/II, Tranquillo Guerini, Sv. 32/IIa, fol. 251).

169

Vidi bilj. br. 175.

170

...Ibique Matheus Iuranouich de Zlarin (...) dixit confesus est et manifestavit sibi integraliter satisfactum esse a ser Iohane de Lupis (...) et a donna Iohana Radicich moniale Sancte Catherine de Sibenico pro dote et nomine dotis Nicolothæ vxoris sue ac neptis eiusdem done Iohane... (ŠNA, Kut. 29/II, Tranquillo Guerini, Sv. 32/IIa, fol. 252). Datum nije moguće točno odrediti, nego okvirno između 8. i 11. veljače.

171

...presentibus (...) Iohane de Lupis... (ŠNA, Kut. 29/II, Tranquillo Guerini, Sv. 32/IIa, fol. 255).

172

...presentibus Iohane de Lupis et Iacobo Vrsino... (ŠNA, Kut. 29/II, Tranquillo Guerini, Sv. 32/IIa, fol. 276').

173

Posljednji datum u Ivanovim bilježničkim spisima je 21. travnja 1531. godine. No treba pretpostaviti da je bio živ 29. svibnja 1531. godine, kada je zabilježeno poravnanje duga Nikoli Draganiću (vidi bilj. 166).

174

...Registratio diuisionis donne Vrse et Clare de Andreis. (...) magister Andreas Iaxich et nomine donne Vrse filie condam ser Iacobi de Andreis narans quod ob neglienciam condam ser Ioannis de Lupis notarii police diuisionis registrate non fuerunt petendo et instando (nisi) in actis per notarium ponii (?), quibus policis ostensis ser Georgio de Andreis interuenientes nomine donne Clare relicte condam ser Ioannis de Andreis... (ŠNA, Kut. 30/III, Frane i Donat Tranquillo, Sv. b (1533.), fol. 188'–189).

175

...Ibique quando Paulla filia condam ser Martini de Zampellis uendidisset condam Ioanni de Lupis unam totam suam uineam seu possessionem cum suis muralias gonaorum nouem positam in insula Paruich pro ducatis triginta auri (...) prout legebatur in instrumento scripto et rogato per ser Eliam Tolimerium notarium publicum Sibenicensem sub 1531, die 7 mensis februarii, pro redemptione cuius uinearum dominus presbiter Petrus Rancholini tanquam persona cuniuncta dicte Paule uenditricis depositauit uirtute legis et statutorum comunis Sibenici ducatos decem exbur-satis per dictum condam Ioannem emptorem dicte Paule uenditrici, quos ducatos x sic ut supra depositatis, Margarita uxor dicti condam Ioannis emptoris elleuauit a cancellaria criminalium ut de prem-issis dixerunt aparet in dicta cancellaria sub die 19 aprilis 1531 ad cartas 87 et qua ad dictum precium ducatorum triginta debeant et defuerant ducati uiginti, vnde hodie ibidem presens suprascripta Paula super solarario prosciata (?) per se suosque heredes et suc-cessores ratificauit et aprobauit predictam uenditionem ac depositum et elleuacionem ducatorum ducatorum decem et iure merito uirtute legis dictam possessionem prefatum dominum presbiterum Petrum de Ranchulinis potuisse redimere et reaquare (?) (...) predicta Paula non recepisse a dicto condam ser Ioanne de Lupis (...) ducatos decem licet apareat quietacio de ducatorum 30 id fictiue anotatum fuisse ad instrumentam (?) dicti condam Ioannis de Lupis, cum quia a die uenditionis dicte possessionis dicta Paula duorum annorum itroytus dicte possessionis uendidit pro L 44 et in usum suum conuentis quod inroytus iure spectabant dicto domino presbitero Petro uirtute sui depositi et elleuacionis denariorum per ipsum condam Ioannem

emptoris exbursatorum, ideo (?) dicta Paula non errore ducta aut aliqua sinistra machinacione circumuente (?) (...) fecit quietacionem dicto domino presbitero Petro de dictis libris XLIII ut supra habitis pro dictis inroytibus duorum annorum et ipsas libras 44 posuit et fecit (...) ad computum ducatorum ducatorum 30... (ŠNA, Kut. 30/III, Frane i Donat Tranquillo, Sv. b (1533.), fol. 4'–5).

176

...(na margini:) Quietacio ser Francisci Glubich a Margarita Vulich. (...) Ibique Margarita relicta condam ser Iohanis Lupi pictoris et notarii de Sibenico (...) dixit confessa est et manifestavit sibi integra-liter satisfactum esse a ser Francisco Glubich (...) dicte Margarite numerante, in presentia mei notarii et suprascriptorum testium, pro residuo ducatorum decem legati eidem Margarite facti per condam dominam Margaritam Sporcich... (ŠNA, Kut. 29/II, Tranquillo Guerini, Sv. 32/IIb, fol. 33).

177

Margarita, udovica Ivana de Lupis, spominje se 4. studenog 1539. godine u sporu oko legata Margarite Porcije: *Ita suplicante et requirente Margarita relicta condam ser Ioannis de Lupis que cum olim donna Margarite Portia per suum testamentum reliquerit filiis eiusdem suplicantis ducatis decem...* (OAS, Kut. 84, Sv. 3.1.15, fol. 151').

178

...1531 adi 4. lugio nel libro de criminali del clarissimo miser Bernardo Balbi dignissimo conte et capitaneo de Sibenico la inqu-isation com la sententia in margine contra Zuane Vulich falsario in carta 450. / 1531 adi 8. lugio nel libro delle sententie criminal del clarissimo miser Bernardo Balbi dignissimo conte et capitaneo de Sibenico sententia contra detto Zuane Vulich latta in arrengeo publico R 665... (ŠNA, Kut. 36/I, Kornelij Bonini, Sv. k, fol. 24).

179

Vidi u EMIL HILJE (bilj. 1, 2011.), 73–89.

180

Vidi u EMIL HILJE (bilj. 1, 1999.), 92–94.

181

Vidi u EMIL HILJE (bilj. 1, 1999.), 122. i EMIL HILJE (bilj. 1, 2018.), 447–448.

182

Vidi u EMIL HILJE (bilj. 1, 1999.), 51–56.

183

Vidi u V. GLIGO (bilj. 1), 68–75.

184

O tome opširnije piše kolegica Ana Šitina u svojoj doktorskoj disertaciji *Slikarstvo 16. i 17. stoljeća u Šibenskoj biskupiji*.

185

Podrobniju studiju o tom procesu namjeravam objaviti u bu-dućnosti.

186

Vidi u: JOSIP ČUZELA, Pomorska utvrda sv. Nikole na ulazu u kanal sv. Ante kod Šibenika, u: *Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji*, 33 (1992.), 51–75; ANDREJ ŽMEGAČ, Utvrda Sv. Nikole pred Šibenikom, u: *Radovi Instituta za povijest umjetnosti*, 25 (2001.), 91–100; JOSIP ČUZELA, *Šibenski fortifikacijski sustav*, Šibenik, 2005., 75–92; ANDREJ ŽMEGAČ, La fortezza di San Nicolò presso Sebenico. Un'opera importante di Giangirolamo Sanmicheli, u: *Mitteilungen des Kunsthistorischen Institutes in Florenz*, 49, 1–2 (2005.), 133–151; ANDREJ ŽMEGAČ, *Bastioni jadranske Hrvatske*, Zagreb, 2009., 48–57; ANDREJ ŽMEGAČ, Još jedan stari prikaz šibenske Utvrde sv. Nikole, u: *Radovi Insti-tuta za povijest umjetnosti*, 33 (2009.), 77–82; DANKO ZELIĆ, O Gradskoj loži u Šibeniku, u: *Ars Adriatica*, 4 (2014.), 299–312; LARIS BORIĆ, Dujam Rudičić, Sanmichelijevi i Girolamo Cata-

neo u procesu prihvaćanja klasičnog jezika arhitekture od Zadra do Dubrovnika tijekom druge četvrtine 16. stoljeća, u: *Radovi Instituta za povijest umjetnosti*, 39 (2015.), 46–47; JASENKA GUDDELJ, La loggia di Sebenico e la costruzione dell'identità locale tra Venezia e l'antico, u: *Mitteilungen des Kunsthistorischen Institutes in Florenz*, LX, 1, Firenze, (2018.), 126–147.

187
Trebalo imati na umu da su tijekom 16. stoljeća postojeće slike, pogotovo čašćene ikone Bogorodice, bile osobito štovane (opširnije o tome vidi u: ZORAIDA DEMORI-STANIČIĆ, *Javni kultovi ikona u Dalmaciji*, Split – Zagreb, 2017.), pa su prema njima bili usmjereni i financijski prilozi vjernika, o čemu svjedoče stotine oporuka.

Summary

Emil Hilje

Archival Sources on Ivan Vulić (Ivan de Lupis), a Painter and a Notary of Šibenik

Šibenik's painter Ivan Vulić (Ivan de Lupis), who was active in the first third of the 16th century, has so far remained completely unknown to the professional public, so his name is not mentioned in any list of Dalmatian painters. However, the archival material, where he is mentioned in over two hundred documents, reveals an interesting and complex personality, a local master whose craft could not provide him a satisfactory living, so he changed his profession and became a notary, Latinizing his surname. But despite his change of profession, he continued to paint as well.

The life and painting career of Ivan Vulić can be traced through archival documents from 1509 to 1531. As is usual in sets of archival materials, most of the documents relate to various private affairs or appearances in the role of a witness, and only a very small part has to do with his artistic activity. However, a number of contracts directly related to painting show that throughout this period, Ivan Vulić (de Lupis) was almost continuously active as a painter, and actually seems to have been the only serious local painter in Šibenik during the first third of the 16th century. Over the course of fifteen years, a total of five painting engagements were recorded. On September 5, 1511, representatives of the Fraternity of Sailors of St Nicholas and painter Ivan Vulić appointed estimators for the value of his painting on a cabinet of the said fraternity, on April 16, 1513, Jakov Kosirić, on behalf of Vladan Rutčić from Vrana, paid the painter for some work on an altarpiece, and on April 13, 1515, Vulić sold to Ivan Milošević from Zaton a painting of the Virgin Mary for

eighteen *librae*, which he could pay in three instalments of six *librae*. On May 12, 1522, notary Ivan de Lupis agreed to paint an altar by the end of September, that is, the chapel of St Clare in St Francis' church in Šibenik, with three scenes from the life of St Clare, for the price of one hundred *librae*. Finally, on December 8, 1524, painter Ivan de Lupis agreed with the representatives of St Mary of Kaštel to paint an altarpiece for Our Lady's Chapel depicting the Virgin and Child in the middle, St John the Evangelist and St Andrew to the right, and St Simeon and St Nicholas to the left. On the upper part of the altarpiece, he was to paint the Annunciation, and on the wings St Paul to the left and St Jerome to the right. He was also to produce four cassettes for the ceiling and four evangelists with gilded haloes, and paint four candlesticks. All work was to be completed by the end of May, with a contract price of twenty-six ducats.

Although these orders may seem minor, they show that the local painting production in Šibenik did not stop with the death of Juraj Čulinović, but continued, although in a far more modest form, to cater for those modest needs for paintings that still existed in the difficult historical circumstances of the first third of the 16th century. The hitherto unknown painter Ivan Vulić (Ivan de Lupis), although apparently a minor local master, was nevertheless one of the last figures of the "Dalmatian painting school."

Keywords: Ivan Vulić (Ivan de Lupis), painting, Šibenik, 16th century, archive